

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 41 (55)

24—30 сьнежня 1993 года

Кошт 70 рублёў

САЦЫЯЛЬНЫ ЗАКАЗ. На-
зіраючы за Лукашэнкам,
бачу руку Кебіча.

НАДЗЕІ РАСТАПТАЛІ. Я
пакідаю гэтую краіну, спа-
дзяюся, што назаўжды.

Трэба рабіць сваю справу.
**АБ ЖЫЦЦІ БЕЛАРУСАЎ
НА БЕЛАСТОЧЧЫНЕ.**

ПРАГРАМА ТЭЛЕБАЧАНЬНЯ
на тыдзень: Менск — Вар-
шава — Масква.

Пастырское слова ксяндза Біскупа Аляксандра Кашкевіча й віншаваньні на нараджэньне Хрыстова й надыходзячы 1994 год

Умілаваныя ў Хрысьце Браты і Сёстры!
«Хрыстос нарадзіўся, шануймы ўва-
собленае Слова» — моліцца Касьцёл у Лі-
тургіі Гадзін у Сьвятую Ноч Божага
Нараджэньня. Такім чынам ён абвяшчае
радасную праўду аб нараджэньні Хрыста
з Дзевы Марыі, і адначасова агалошвае,
што гэта для нас Бог нарадзіўся, для
нашага збаўленьня.

Расчуленыя, набліжаемся мы сёньня да
Жлоба Хрыстовага. Кожны з нас можа
сказаць: «Гэта сталася дзеля мяне». Для
нас Бог прыйшоў, дзеля чалавека на-
радзіўся — дзеля кожнага чалавека. А калі
Хрыстос нарадзіўся дзеля кожнага, нельга
нам не аб кім забываць, а асабліва
памітаць пра хворых і бедных, якіх так
лёгка можна пакрыўдзіць. Нельга таксама
ні да каго мець у сэрцы крыўду, бо гэты
дзень — дзень духоўнага аднаўленьня і па-
раджэньня.

У сьвяты дзень Божага Нараджэньня
складаю вам усім, умілаваныя Браты
і Сёстры, самыя гарачыя жаданьні. Вы-
казваю іх словамі сьв. Леона Вялікага:
«Сёньня нарадзіўся нам збаўца, радуйма-
ся ўмілаваныя! Няма месца на смутак, калі
родзіцца жыцьцё і калі знік страх перад
нішчэньнем сьмерці, прыходзіць радасьць
з абяцання вечнага жыцьця. Гэтая ра-
дасьць нікога не абмянае, усе маюць
аднолькавую нагоду, каб радавацца, бо
наш Пан нішчыць грэх і сьмерць... Няхай
веселіцца сьвяты, бо недалёка яму да
пальмы Перамогі, няхай радуецца грэшнік,
бо яму даруецца прабачэньне, няхай
вяртаецца да жыцьця, бо да жыцьця ён
пакліканы».

Божэе Нараджэньне прыносіць ра-
дасьць. Дзякуючы таму, што Бог стаўся
чалавекам — належаць да людзей ёсьць
гонар. Кожны чалавек, нават самы здэгра-
даваны, і паніжаны ўласна бядою, можа
вярнуцца да сябе і адшукаць годнасьць.

Заўсёды ён можа пайсьці да Бэтлеем
і ўсьведаміць сабе, што мае такую самую
натуру, цела і душу, у якой увасабіўся Сын
Божы.

Углядаючыся ў Бэтлеемскі Жлобак і тры-
маючы белую аплатку ў руцэ, я зьвяртаю-
ся да ўсіх, а асабліва да тых, якіх
зьяволеньня алкагалізмам і іншымі дрэн-
нымі звычкамі і не бачаць мажлівасьці
вызваліцца, і прашу: убачце ўласную
годнасьць, падыміце слабыя плечы, па-
верце ў моц чалавечнасьці, якую вам
прывёс Хрыстос. Прыміце праўду, што
гэта вам Бог Айцец хоча паўтарыць словы,
скіраваныя да Свайго Адзінаго Сына: «Ты
Маім Сынам, я Цябе сёньня нарадзіў»
(Габр. 1,5). Божэе прабачэньне ёсьць новае
нараджэньне. Жадаю Вам такога на-
раджэньня.

Таксама жадаю Вам, Браты і Сёстры,
няхай кожны з вас расьце духоўна
з таямніцы Божага Нараджэньня ў сваёй
чалавечнасьці і ў сваім хрысьціянстве.
Няхай Бог, які стаўся чалавекам, будзе
натхненьнем і дапамогаю да ўсякага добра
і да барадзбы са ўсякім злом.

Няхай Божэе Дзіця Благаславіць Вам
і абдоруць усімі ласкамі:
здараўем тых, каму яго бракуе;
радасцю — засмучаных;
самотных і пакінутых няхай знайдучь
у іншых зразуменьне і сяброўства;
да збалелых сэрцаў няхай прыйдзе спакой;
бацькі няхай цешацца сваімі дзецьмі;
для моладзі Хрыстос няхай будзе Шляхам
і Умаценьнем.

З Хрыстосам, які прыходзіць, няхай пачне
жыць у нас праўда, даброць, дабразлыч-
васьць і любоў — каб і ў нас нарадзіўся
Бог.

На радаснае перажываньне Сьвятаў
Божых Нараджэньня і на ўвесь Новы Год
1994 — ад усяго сэрца Благаслаўляю ўсіх
У Імя Айца і Сына і Духа Сьвятога.

Біскуп Аляксандр Кашкевіч, Ардына-
ры Гарадзенскі.

ВЕСТКИ З ЛЕТУВЫ

«Чорная» на зьмену «каляровай»

Пасьля прыняцця ўрадам Летувы
мераў, якія абмяжоўваюць экспарт
і рэкспарт каляровых мэталу, з мая
бягучага года ў 10 разоў скарацілася
колькасьць крадзяжоў гэтага тавару.
Але «каляровую» ліхарадку зьмяніла
«чорная»: павялічылася колькасьць
раскраданьняў вырабаў з чорных
мэталу. У адным раёне нават скралі
канструкцыі будуючага моста.

Толькі ў гэтым годзе паліцыя
зафіксавала 258 выпадкаў крадзяжоў
чорных мэталу ў буйных памерах. Ад
яе паступіла прапанова, каб ўрад
распаўсюдзіў абмежаваньні на ган-
даль імі, адпаведна абмежаваньням,
прынятым у адносінах да каляровых.

За некалькі хвілін у іншую краіну

З 1 сьнежня паштовыя пераводы
ў суме да 10 000 далараў з Летувы за
некалькі хвілін могуць дасягнуць
65 краін на пяці кантынэнтах. Гэта
стала магчымым пасьля заключэньня
пагадненьня паміж Летуўскім ашчад-
ным банкам і амэрыканскай фірмай
«Western Union» аб падключэньні да
мжнароднай разьліковай сеткі гэтай
кампаніі, якая мае 22.500 агэнцтваў
у розных краінах.

Летуўваючы грашовы пералік
з Летувы, кліент плоціць даяры
ЗША, а атрымальніку выдаюцца

грошы ў нацыянальнай валюце.
Па матэрыялах летувіскіх газэт
падрахтываў

А. ДУК.

Ад сэсіі да сэсіі...

Сярод студэнтаў здаўна існуе
звычай прымаць у сваё асяроддзе
студэнцкі маладняк. Гэтую традыцыю
перанялі й студэнты беларускага
аддзяленьня Віленскага пэдагагічнага
універсітэту. Першая такая імпрэза
адбылася летась, а сёлета гэта ўжо
працяг традыцыі. Хрышчэньне перша-
га курсу прайшло 25 лістапада.
У беларускае студэнцкае асяроддзе
было прынята яшчэ 12 студэнтаў.
Сярод іх 5 хлапцоў і 7 дзяўчат. Гэты
першы курс аказаўся значна багацей-
шы на моцную палову, чым папяр-
эдня. Паколькі яны — будучыя фі-
лолагі, то й патрабаваньні да іх
адпавядалі абранай спэцыяльнасьці.
Ім давалася скласьці верш, прасьпя-
ваць песьню. Быў конкурс і на
выяўленьне мастацкіх талентаў. Пры-
маўшым хрышчэньне было запрапа-
навана намалюваць партрэты старэй-
шых калегаў з трэцяга курсу. Толькі
пасьля ўсіх гэтых «пакут» апошнія
прышлі да высновы, што можна
«пахрысьціць» іх у студэнты, прыняць
у паўнапраўныя сябры калектыву.
Што й было зроблена. Скончылася
гэтае сьвята традыцыйнай супольнай
гарбаткай з пірагом пры зьзяньні
сьвечак.

«ЭХО ЛИТВЫ».

Беларусы пратэстуюць і патрабуюць ад Віленскай гарадзкой рады вярнуць свае дамы ЗАЯВА

Рады Таварыства Беларускай Культуры ў Летуве

Таварыства Беларускай культуры
на працягу 4 гадоў рабіла ўсемагчы-
мыя намаганьні, каб літоўскія ўлады
перадалі пад беларускі культурны
цэнтр тры дамкі ў Вільні па вул.
Жыгімонта, 12, якія ў 1930-х гадох на
грошы, ахвяраваныя княгіняй М. Ра-
дзівіл і беларускай грамадзкасьцю,
купілі беларускія айцы Марыяны
з Друі. Цяпер дамкі знаходзяцца
ў аварыйным стане. А тады гэта быў
беларускі асяродак. Тут жылі й дзей-
нічалі такія волаты беларускай куль-
туры й нацыянальнага адраджэньня, як
ксяндзы А. Станкевіч, Я. Германовіч,
В. Гадлеўскі, Ч. Сіповіч, У. Чарняўскі
і іншыя.

Улічваючы ўсё гэта, Прэзыдыум
гарадзкой Рады пастановай № 21 ад
23.10.1990 г. вырашыў перадаць дамкі
ТБК, а адзін з дамкоў у хуткім часе

быў прыняты на баланс Таварыства.

У далейшым на гэтыя дамкі заявіла
свае прэтэнзіі Летуўская Кангрэгацыя
Марыянаў сьв. Юргіса. Атрымаўшы
іншы адпаведны будынак, Кангрэга-
цыя зьняла свае прэтэнзіі на дамкі
пры вул. Жыгімонта, 12 — на кар-
ысьць Таварыства Беларускай Куль-
туры. ТБК пачало тэрмінова рабіць
рамонт памяшканьняў, каб яшчэ
сёлета Каляды адсьвяткаваць у сваім
цэнтры.

Але ўлады вырашылі па-другому.
Бяз ведама і ўзгадненьня з ТБК
23 лістапада г.г. гарадзкая Рада
прыняла рашэньне па № 153 — пера-
даць пляц з дамкамі амэрыканскаму
бизнесмэну, летувісу па паходжаньні,
пад будову камэрцыйнага цэнтру.

Таварыства Беларускай Культуры
катэгарычна ня згодна з рашэньнем
гарадзкой Рады.

Папярэджаньне ўраду

15 сьнежня а 15-й гадзіне ў Горадні
з ініцыятывы прафкамаў 10 гарадзкіх
прадпрыемстваў адбыўся мітынг. Ад-
крыў яго старшыня аблсаўпра-
фу В. Кобрын. Выступленьне старшыні
гарадзкой Рады БНФ К. Жыня
прысутныя ўхвалілі воплескамі. На-
меснік старшыні прафкаму аб яд-
наньня «Азот» Ул. Буздалін сказаў
нават вершам, які пачынаўся словамі
«Страна в агонии, в развале, а скон-
чыўся заклікам «Воссоздать Бела-
русь». Верш быў настолькі апаратыўна
напісаны, што ў ім нават узгадваўся
ўчарашні скандальны выступ у Вяр-
хоўным Савеце дэпутата Лукашэнка.

Наогул прамоўны былі рознымі.
Адны выкрывалі ўрад з парлямэнтам,
а другія, як зваршчыкі аб яднаньня
«Хваля» Езерскі, зрабілі заклікі самім
гарадзенцам. Люду на мітынг было
небагата, некаторыя прыйшлі нападпіт-

ку. «Урад, канешне, кепскі, — сказаў
сп. Езерскі, — цэны цэлы час падвы-
шае. Але ж як яму не падвышаць, калі
ўсе маўчаць»? Адзін з прамоўцаў, які
таксама выступаў па-беларуску, пра-
панаваў наступны рэцэпт ад цяжкась-
цяў — аб яднацца ўсім у Народным
руху Беларусі, які, як вядома, высту-
пае супраць яе незалежнасьці й суве-
рэнітэту. «Не в дугу» прамоўіў
і сьлесар Філін: «Произошла смена
курса нашей Родины. Нужно не-
медленно восстановить Советский
Союз».

Ахвотных выступіць было вельмі
багата, але ім адмовілі, а мітынг
арганізавана і ў тэрмін скончылі.
Удзельнікі прынялі зварот з сацыяль-
на-эканамічнымі патрабаваньнямі да
ўрада й ВС. Калі іх ня выканаюць, дык
прафсаюзы запатрабуюць іхняй ад-
стаўкі й распачнуць забастоўку.

П. ГРЭЦКІ.

вуліцах горада пасьля 21 гадзіны вечара.
Хуліганства, рабаўніцтва, згвалтаваньні
сталі «звычайнай справай». Злачынцы
пачуваюцца ў гэты час «гаспадарамі»
у горадзе. Зьдэке над людзьмі даходзяць
да такой жорсткасьці, што многія з ахвяр
трапляюць у шпіталі.

Так, на мінулым тыдні дэпутат Га-
радзенскага гарадзкога Савета Антон Сьця-
пура, сябра БНФ «Адраджэньне», член
апазіцыі, вяртаўся дадому пасьля працы.
На вуліцы Ліможа, м-н Дзевятоўка, яго
сустрэлі двое незнаёмых і папрасілі
закурыць. Паколькі Сьцяпура не курыць,

ён ветліва ім адмовіў. Незнаёмы зьбілі
яго з ног. Пачалі біць нагамі па галаве
і цэлу і білі да той пары, пакуль Сьцяпура
не страціў прытомнасьць. Тым жа вечарам
Антон Сьцяпура хуткай дапамогай да-
стаўлены ў клінічны шпіталь у рэанімацый-
нае аддзяленьне, дзе і дагэтуль зна-
ходзіцца ў цяжкім стане.

Абласная канфэрэнцыя БНФ «Адра-
джэньне» зьвяртаецца да Вас, шануюныя
кіраўнікі вобласьці, горада і міліцыі,
з патрабаваньнем неадкладна ўзбудзіць
крымінальную справу па гэтым факту
нападу на дэпутата гарадзкога Савета.

Мы ўзрушаны гэтай зьвярынай жорст-
касьцю і патрабуем ад ворганаў улады
прыняць рашучыя меры адносна крымі-
нальнай злачыннасьці ў Горадні і вобласьці.

Прапануем арганізаваць сустрэчу з
прадстаўнікамі БНФ «Адраджэньне»,
БСДГ і апазіцыі з кіраўніцтвам вобласьці,
горада і міліцыі па гэтых пытаньнях
у спрыяльны для ўсіх час.

Па даручэньню абласной канфэрэнцыі
Кастусь ЖЫНЬ,
старшыня гарадзенскай гарадзкой Ра-
ды, сябра сойму БНФ «Адраджэньне».
11 сьнежня 1993 г.

Старшыні Гарадзенскага аблас-
нога Савета народных дэпутатаў
спадару Сямёну Домашу.

Старшыні Гарадзенскага гарадз-
кога Савета народных дэпутатаў
спадару Гэнрыху Крупенку.

Начальніку абласнога ўпраўленьня ўнутра-
ных спраў Гарадзенскага аблвы-
канкама спадару Фёдару Гудзеню.

У рэдакцыю газэты «Пагоня».

Шаноўнае спадарства!

Стан грамадзкага парадку ў абласным
цэнтры — Горадні рэзка пагоршыўся.

Асабліва рызыкаўна стала хадзіць па



ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Галоўны вораг — расейскі імперыялізм

Выступ З. ПАЗЬНЯКА на V зьездзе Руху ў Кіеве 11. XII.1993 г.

Паважаныя спадарыні і спадары! Шаноўныя дэлегаты зьезду! Дазвольце перадаць вам сэрдэчнае прывітаньне ад Беларускага Народнага Фронту «Адраджэньне».

Мае развагі будуць пра Беларусь. Але вы ўбачыце, што тым самым размова ідзе й пра Украіну, бо ў нас падобныя праблемы, падобныя задачы, падобная бяда й агульны вораг — былая камуністычная намэнклятура й імперскія сілы Расеі.

У жніўні 1991 года, калі пасля правалу камуністычнага путчу ў Маскве мы дамагаліся незалежнасьці і спынілі дзейнасьць КПСС, тады не ўдалося дасягнуць вельмі важнага — правесці новыя выбары і адхіліць намэнклятуру ад улады. У Беларусі засталіся ва ўладзе стары Вярхоўны Савет, стары камуністычны ўрад, сфармаваны яшчэ на бюро ЦК КПСС, старыя Саветы і ўся савецкая намэнклятура, якая не на дух не ўспрымала дзяржаўную незалежнасьць Беларусі, тая самая намэнклятура, што адмовілася ад беларускай мовы й ўгоднічала перад Масквой. І вось гэтай самай намэнклятуры нечакана для яе самой раптам за адзін дзень і адну ноч звалілася ў рукі незалежная дзяржава, з якой яны ня ведалі што рабіць.

І яны пачалі яе рабаваць, раскрадаць, пераразмяркоўваць дзяржаўную маёмасьць у сваю прыватную ўласнасьць. За два гады яны да рэшты развалілі эканоміку, паралізавалі фінансава-кредытную сістэму, раскралі маёмасьць на мільярды даларэў, паставілі пад пагрозу нашу незалежнасьць і само існаваньне беларускай дзяржавы. Яны ўступілі ў змову з расейскімі камуністамі — групамі Хазбулатава, Руцкога, Чарнамырдзіна і рыхтавалі ліквідацыю дзяржаўнай незалежнасьці Беларусі. Правал кастрычніцкага камуністычнага мяцяжу ў Маскве часткова прыпыніў гэты працэс.

Унікальнасьць посткамуністычнай сітуацыі на Беларусі ў тым, што намэнклятурная ўлада, якая ацалела як рэліктавае ўтварэньне, выступае за ліквідацыю самастойнасьці ўласнай дзяржавы, выступае супраць рынкавых рэформаў, супраць дзяржаўнасьці беларускай мовы, супраць нацыянальнага дзяржаўнага сьцяга і герба, якія раней пад страхам яна вымушана была прыняць і зацьвердзіць. Гэта зьява фэнаменальная, але адначасна і заканамерная. У камунізма няма бацькаўшчыны і няма народа. Гэта крымінальная ўлада. Тут псіхалогія крымінальнай ахлякратыі, якая зьяўляецца сутнасьцю намэнклятурнай палітыкі: красьці, ашукваць, прыстасоўвацца, ілгаць і зноў красьці. Вось і ўся палітыка.

Улада для іх — гэта іхняя пры-

ватная ўласнасьць, а бацькаўшчына — тавар, разьмэнная маёмасьць, якой яны гатовыя ў любы час заплаціць за ўратаваньне свай скуру.

Справа дайшла да таго, што беларуская намэнклятура пачала здаваць Расеі за даўгі нацыянальныя нафтаперагонныя заводы і нацыянальную народную ўласнасьць.

Каб утрымаць за сабой уладу, яны пойдучь на любую подласць, на любое крывавае злачынства. Посткамуністычная гісторыя краінаў былога СССР гэта добра падцьвярджае. Мы зрабілі для сябе вывады з гэтай гісторыі.

Першая выснова. Нельга супрацоўнічаць з камуністычнай намэнклятурай у галіне дзяржаўнага будаўніцтва і палітыкі. Гэта беспэрспэктыўна, амаральна і супярэчыць прыродзе рэчаў. Пазітыўнага выніку ня будзе.

Беларускі Народны Фронт адразу са жніўня 1991 года стаў у жорсткую апазіцыю да намэнклятуры і не зрабіў памылкі, ня верыў ні на ёту свайм «краучукам», не супрацоўнічаў з імі.

Другая выснова. У нармальным здаровым грамадстве не павінна быць ніякіх камуністычных арганізацыяў. Яны ствараюць пагрозу людзям, дзяржаве і грамадству. Дзейнасьць іх павінна быць забаронена. Метастазы камунізму павінны быць выдалены. Тым больш пасля таго жаклівага гэнэцыду, які камуністы тварылі ў нас з 1917 года, і таго тэрарызму і нянавісьці, якія яны правакуюць цяпер.

Трэцяя выснова. Ніякай дэмакратыі, ніякіх рынкавых рэформаў і ніякага становага дзяржаўнага будаўніцтва ня будзе, пакуль застаецца ўлада саветаў. Саветы — гэта разбураная структура, прыдуманая бальшавікамі. Саветы трэба ліквідаваць рашуча, хутка і безапротна.

Чацьвёртая выснова. Зло павінна быць пакаранае. Інакш яно робіцца нормай. Калі ў Беларусі стане дэмакратычная ўлада і калі да яе будзе мець дачыненне Народны Фронт, тады ў краіне першым чынам будзе наведзены парадок.

Усе антыдзяржаўныя дагаворы і акты, прынятыя нашым тройкім нелегітымным Вярхоўным Саветам, ня будуць прызнаныя. Дзяржаўныя прадпрыемствы, раскрадзеныя намэнклятурай, перададзеныя Расеі і карумпаваным асобам, будуць нацыяналізаваныя, вернутыя дзяржаве і ўласнікам. Народная ўласнасьць зноўдзе сваіх гаспадароў, а жулкі і крымінальнікі — сваю турэмную камору.

Пятая выснова. Беларусь павінна выйсці з СНД. Рашуча і цьвёрда. Наш шлях — прыклад Балтыйскіх краінаў. Нельга быць ні ў якіх саюзях, ні ў якіх садружнасьцях разам з Расеяй. Нельга даваць ніякіх фармальных павадаў для прымянення ў дачыненні да

нашай краіны расейскай імперскай палітыкі. Яна пагражае нашаму нацыянальнаму існаваньню.

Шостая выснова. Рынкавыя рэформы трэба пачынаць з уладкаваньня фінансава-кредытнай сістэмы і ўвядзеньня нацыянальнай валюты.

Сёмая выснова. міжнароднага кшталту. Павінна быць балтыйска-чарнаморская каардынацыя.

Усе краіны, разьмешчаныя паміж Балтыйскім і Чорным морамі, паміж Расеяй і Польшчай, маюць падобныя ўнутраныя задачы і агульную зьнешнюю пагрозу з боку імперскіх сілаў Расеі.

У гэтых гэапалітычных умовах кожнаму ў адзіночку, ды яшчэ знаходзячыся ў СНД, супрацьстаяць імперскай палітыцы вельмі цяжка. Мы — балтыйска-чарнаморскія дзяржавы, проста абавязаны каардынаваць свае дзеянні паміж сабой і нашы дачыненні з усходам. Нашы ўсходнія межы павінны стаць аднолькава цьвёрдымі, а межы між сабой — мяккімі. Мы павінны стварыць процівагу, баланс паміж усходам і захадам, калі хочам выжыць як незалежныя дзяржавы ў гэтым падзеленым сьвеце. Ва ўсіх нас ёсьць агульная гэапалітычная ніша. Мы павінны яе заняць, як толькі дэмакратычныя сілы і сілы незалежнасьці перамогуць у нашых краінах.

Дэмакратычныя сілы ў Беларусі цяпер дамагаюцца нечарговых выбараў і адстаўкі антынацыянальнага ўраду, які праводзіць акупацыйную прарасейскую палітыку. Галоўным нашым апанентам на выбарах будзе, як гэта, магчыма, не здасца для вас нечаканым, расейская імперская разьведка і тыя палітычныя ўтварэньні, арганізацыі-фантомы і структуры, якія яна стварыла і кантралюе. А кантралюе яна практычна поўнасьцю ўрад (Савет Міністраў), армію, памежныя і ўнутраныя войскі, камуністычныя і вэтэранскія арганізацыі, часткова КДБ. Робіцца ўсё, каб разбурыць нашу дзяржаву, дыскрэдытаваць сувэрэнітэт, задушыць адраджэньне нацыянальнай культуры, паралізаваць эканоміку.

Сілы нацыянальнай незалежнасьці, дэмакратыі, дзяржаўнага разьвіцьця і ўвогуле нашы народы робяць намаганьні супраць агульнага ворага. Мы перажываем цяжкі час. Але я не сумняваюся, што мы пераможам.

Галоўныя перашкоды — старая намэнклятурная ўлада і расейскі імперыялізм. Яны ня вечныя ўжо самыя псабы. Гэтыя перашкоды абавязкова абвалюцца. Трэба толькі набліжаць гэты час. І тады пачнецца новы ўздым — уздым слакойнага стваральнага і эфектыўнага разьвіцьця нашых вольных краінаў і народаў.

Набліжайма ж гэты сьвяты час! Багаслаўляйма гэты добры шлях! Слава Украіне! Жыве незалежная Беларусь!

ЗВАРОТ

Беларускага Незалежнага Прафсаюза да Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь аб сацыяльным страхаваньні

Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь прынята Пастанова ад 10 чэрвеня 1993 года аб стварэньні Фонда сацыяльнай абароны, які павінен знаходзіцца ў распараджэньні дзяржавы.

Савет Міністраў прыняў незаконную пастанову аб перадачы сродкаў Фонда ў распараджэньне Фэдэрацыі прафсаюзаў Беларусі, агаварыўшы, што гэтымі сродкамі ФПБ будзе распараджацца толькі да IV квартала 1993 года.

У парушэньне Закона «Аб прафэсійных саюзях» артыкула 4-га Саўмін вядзе перамовы з ФПБ у Пагаднальнай камісіі аб перадачы часткі сродкаў Фонда на 1994 год зноў жа ў распараджэньне Фэдэрацыі.

Прадстаўнікі нашага прафсаюза ў Пагаднальную камісію былі вылучаны, але на перамовы не выклікаліся. Гэтым зноў парушаны артыкулы 4 і 6 Закона «Аб прафэсійных саюзях». Лічым, што прынятыя Вярхоўным Саветам Законы й Пастановы павінны наўхільна выконвацца.

Вярхоўны Савет абавязаны прыняць рашэньне аб перадачы ўсіх сродкаў Фонда сацыяльнага страхаваньня й Пэнсіённага фонда ў Фонд сацыяльнай абароны (ФСА). Усімі сродкамі на аздараўленьне абавязаны распараджацца дзяржаўныя органы ФСА.

Нашы прапановы:

1. Сродкі ФСА, якія выдзяляюцца на аздараўленьне й адпачынак працоўных, павінны знаходзіцца ў распараджэньні прадпрыемстваў, устаноў, арганізацыі і кантралювацца прафсаюзамі, астатнія — у ФСА.

2. Выключаюцца Фонды сацыяльнай абароны.

3. Неабходна правесці перарэгістрацыю ўсіх членаў прафсаюзаў з прадстаўленьнем натарыяльна засьведчанай колькасьці членаў прафсаюзаў.

4. Уся маёмасьць санаторна-курортнага, культурна-масавога прызначэньня павінна быць перададзена ў распараджэньне дзяржавы пад кантролем прафсаюзаў.

5. Калі аздараўленьне й адпачынак пакадаюцца ў распараджэньні прафсаюзаў, павінны быць адкрыты бягучыя рахункі ў ФСА дзеля ўсіх рэспубліканскіх прафсаюзаў.

Усе нашыя прапановы служаць для нармальнага перахода на рыначныя, сацыяльна арыентаваныя адносіны. У далейшым усе пытаньні аздараўленьня й адпачынка працоўных павінны вырашацца праз персаніфікаваныя й іншыя фонды сацыяльнага забесьпячэньня.

ЗАЯВА Кангрэса Дэмакратычных Прафсаюзаў Беларусі

Абмеркаваўшы сацыяльна-эканамічнае становішча ў Рэспубліцы Беларусь, Кангрэс Дэмакратычных Прафсаюзаў Беларусі адзначае, што ў цяперашні час сытуацыя ў краіне дасягнула той небяспечнай рысы, калі магчымы сацыяльны выбух.

Вярхоўны Савет, Савет Міністраў й Нацыянальны банк Рэспублікі Беларусь не ЗМАГЛІ прасунуць ні на крок ў вобласьці эканамічных рэформаў. Замест рыначных пераўтварэньняў адбываецца ўмацаваньне плаваньна-разьмеркавальных мэханізмаў на ўсіх узроўнях выканаўчай улады.

Манапольны ўласнік у асобе Дзяржавы ня здольны ва ўмовах вольнага рынку эфэктыўна выкарыстоўваць вытворчыя магутнасьці, праводзіць неабходную структурную перабудову эканомікі. Заявы кіруючай эліты, што характэрызуюць сытуацыю ў Рэспубліцы як стабільную,

у сапраўднасьці можна разглядаць як стабільна падаючую ў эканамічную бездань, без рэальнай надзеі на хуткае прыпыненьне гэтага падзеньня.

У той час, калі ў рэспубліках Балтыі і Расеі рыначныя адносіны дазваляюць стабілізаваць эканоміку, даюць прадпрыемствам магчымасьць самім ажыццяўляць эканамічныя пераўтварэньні, што вядзе да напаўненьня спажывецкага рынка таварамі, зьніжэньня ўзроўня інфляцыі, стабілізацыі цэнаў, зьніжэньня беспрацоўя і павышэньня жыцьцёвага ўзроўня насельніцтва, то на Беларусі нават няма зрухаў у гэтым напрамку. Прынятая сістэма падаткаабкладаньня даводзіць да галечы прадпрыемствы. Карупцыя, злачыннасьць і хабарніцтва разьядоўць грамадства. Праваахоўныя органы, якія фінансуюцца з бюджэ-

та, гэта значыць, за кошт падаткапальцельшчыкаў, абараняюць тую вузкакланавую партыйна-дзяржаўную намэнклятуру, якая пры патураньні Вярхоўнага Савета і Саўміна працягвае раскраданьне агульнанароднай ўласнасьці. У той жа час прымаемыя законы НАКІРАВАНЫЯ на тое, каб канчаткова замацаваць адчужэньне пераважнай большасьці насельніцтва Рэспублікі ад створаных на працягу некалькіх пакаленьняў багачыяў.

Кангрэс Дэмакратычных Прафсаюзаў Беларусі патрабуе ад Вышэйшага заканадаўчага органа Рэспублікі:

1. На 13-й сэсіі зацьвердзіць тэрміны правядзеньня выбараў у прадстаўнічыя органы ўлады не пазьней за люты-сакавік 1994 года.

2. Маючы адбыцца выбары павінны прайсці па новаму дэмакратычнаму закону, які павінен гаранта-

ваць роўныя правы ўсім грамадзянам Рэспублікі Беларусь на выбарах, уключаючы прамое выбарчае права.

3. Неадкладна прыняць рашэньне аб роспуску цяперашняга кабінэта міністраў, стварыўшы на перыяд падрыхтоўкі і правядзеньня выбараў дзеяздольны ўрад, сфарміраваўшы яго на прынцыпах прафэсіяналізму.

4. На час перадыбарнай кампаніі даць роўны доступ усім палітычным сілам, што ўдзельнічаюць у выбарах, да сродкаў масавай інфармацыі з мэтай ажыццяўленьня выбарчыкамі сапраўды дэмакратычнага выбару.

5. Прыняць новую Канстытуцыю Канстытуцыйнай асамблеяй.

Мы зьвяртаемся да ўсіх тых, хто не жадае далей пакарліва пераносіць усе гэтыя незаслужаныя цяжары, падтрымаць нас у нашых патрабаваньнях.

Ваша падтрымка — гэта наша моц.



ПАЛІТЫЧНАЯ СЦЭНА

Карфагэн павінен быць разбураны!

«Дзіўныя справы твае, Божа!» — так і просіцца гэты знакаміты выраз у радок, калі пачынаеш аналізаваць віратлівае кола парлямэнцкага жыцця. Тры бурныя дні ў Авалянай зале, якія, нібы зімовыя прыцемкі, згусьціліся над народнымі абраннікамі.

Дзіўна атрымліваецца: пасля шматлікіх фактаў аб карупцыі, «прыхватызацыі» і злоўжываннях службоўцаў рознага ўзроўню — ад кіруючых асобаў Саўміну да загадчыкаў аддзелаў выканкамаў, у памяць спакваля добра-такі ўрэзалася думка, што галоўныя мафіёзі на Беларусі — сьпікер парлямэнту С. Шушкевіч і прадстаўнікі апазіцыі, бо прыведзеныя прыклады былі скампанаваны вельмі ўжо няўдала (мо наўмысна?) — Перамешаны ў адну кучу. Дакананае і сумніцельнае, праверанае і спрэчнае.

Хто ўсё ж выдаваў шматлікія ліцэнзіі на вываз за мяжу дэфіцытнага паліва і каларовых мэталю, ствараў камэрцыйныя структуры пры ворга-

нах улады, браў хабар, ільготныя крэдыты? Апазіцыя ці ўсё ж той, хто стаіць у кіраўніцтве ўлады. Менавіта яны, адказныя работнікі, кіруючы сёння эканомікай. Вось туды і патрэбна было накіраваць высілкі камісіі, а што атрымалася? Старшыня камісіі амаль з дзіцячым захапленнем тэмпераментна зачытваў прозьвішчы замежных ваяжораў, як быццам справа ідзе аб мільённых хабарніцтвах, а не аб звычайных мерапрыемствах, якія для некаторых кіраўнікоў-прамыслоўцаў сталі амаль штодзёнай справай.

У ходзе бурных спрэчак спадар Лукашэнка, як мне здаецца, ўсё ж раскрыў свае карты. Яго думка прагучала прыкладна так: «Вы (апазіцыя) глыбока памыляецеся, калі разлічваеце маімі рукамі пасады на лаву падсудных кіруючую наменклатуру. Дудкі, спадары. Галоўная мэта — С. Шушкевіч і апазіцыя, якая хаця і ганіць сьпікера, але сапраўды разам з ім».

Можна, я не так зразумеў словы паважанага Аляксандра Рыгоровіча? Час пакажа.

Большасць жа ў Вярхоўным Савеце, здаецца, толькі гэтага і чакала, бо з упартасцю рымскага сэнатара Катона даўно ўжо лічыць, што «Карфагэн (Шушкевіч) павінен быць разбураны (зняты)! Не хапае толькі зачэпкі, але яна знайшлася. І паехала, і паняслося...

Інспіратары чарговай акцыі супраць сьпікера, сапраўдныя раскрадальнікі дзяржавы, спачатку трохі прыціхнуць, а потым зноў займуцца звычайнай справай, бо ніякіх слушных прапаноў на недапушчэнню гэтай зьявы камісія ня ўнесла. С. Шушкевіч прыступіць да выканання сваіх абавязкаў і зойме звыклае крэсла старшыні. Наўрад ці хопіць у большасці галасоў, каб адправіць яго ў адстаўку, але рэйтынг старшыні будзе прыкметна падарваны, бо нават калі яму пашанцуе адхіліць абвінавачванні, давер да яго ў на-

родзе будзе ўсё ж падарваны. Як кажуць, абставіны змякчаюць віну, але не разчараваньне.

Хто ў такім выпадку будзе самым папулярным з палітычных дзеячоў Беларусі? Што там паказваюць накіонт гэтага далёкія зоркі? Можна, В. Кебіч — верагодны кандыдат на прэзідэнцкі пасада? Не, ён і раней ня быў безумоўным прэтэндэнтам, а зараз, калі ў дакладзе камісіі не забыты ўсе «заслугі» сваякоў старшыні і яго каманды, шанцы ў В. Кебіча вельмі малыя.

Г. Карпенка? Яшчэ ня вечар, як кажуць. Тады А. Лукашэнка? Праводзячы пэўныя паралелі з выбарамі ў Расеі, можна спрагназаваць і такі вынік. Вось толькі каб не адна дробязь — адсутнасць самога прэзідэнцкага крэсла. І невядома, калі нашы законатворцы яго створаць.

А што ж сёння? Сёння, як любіў казаць А. Бэндэр, паседжаньне працягваецца.

І. ПРЫВАРОЦКІ.

Назіраючы за Лукашэнкам, бачу руку Кебіча

Назіраючы развіццё падзей на сесіі Вярхоўнага Савета Беларусі і вакол яе ў сувязі з дакладам тав. Лукашэнкі і яго шматлікімі інтэрв'ю, нельга не звярнуць увагі на некаторыя акалічнасці.

Па-першае, са слоў самога Лукашэнкі, ён абнародаваў толькі мізэрную частку з вядомых яму фактаў аб карупцыі ў Беларусі, паказаўшы «... толькі вяршыню айсберга, пад якім насельніцтва, на Беларусі нават няма бізнэсу». У гэтых умовах выклікае асабліваю цікавасць менавіта спецыфіка падбору інфармацыі для абнародавання. І тут раптам аказваецца, што ўсё, што было сказана Лукашэнкам, датычыла тых асобаў, якія ўжо альбо нежывыя, альбо звыклі са сваіх пасадаў, альбо былі ці знаходзяцца пад следствам. Гэта значыць тых, чыю сапраўдную дзейнасць — нярэдка крымінальную — ужо ніяк не магчыма схаваць.

Па-другое, відавочна, што з пад удару ўсяляк выводзіўся ўрад, і, у першую чаргу, такія яго члены, як тав. Кебіч ды тав. Косыцкі. Так, пра Кебіча Лукашэнка стараўся ўвогуле не гаварыць, як быццам бы ён ня ведае, хто больш трох гадоў зьяўляецца старшынёй уряду, пры якім Беларусь

стала адной з самых карумпаваных краін у свеце, а пра Косыцківа, які ў вышэйшых замасках у розных непрыемных справах, заявіў, што гэта асоба супярэчлівая і што ва ўрадзе ён, як ніхто іншы, выконвае самую непрыемную працу.

Па-трэцяе, разам з сапраўды карумпаванымі, крымінальнымі асобамі, быццам бы незнарок, называліся імёны як сябраў апазіцыі БНФ у Вярхоўным Савеце (Заблоцкі, Маркевіч), гэтак і проста больш-менш сумленных, нацыянальна свядомых дэпутатаў (Шушкевіч, Гілевіч).

Названыя абгуленыя факты дазваляюць выказаць меркаваньне, што спосаб падачы Лукашэнкам матэрыялу камісіі аб карупцыі ў органах улады на Беларусі — гэта выкананьне сацыяльнага заказу (а, можа быць, і ня толькі сацыяльнага) праўрадавых колаў. Пры гэтым ставілася некалькі задачаў — адварнуць увагу ад сапраўдных «акул» з каманды Кебіча; запэкаць грывей, узятая ад іншых, дэпутатаў апазіцыі, сьпікера і нацыянальна свядомых дэпутатаў — усіх, хто не падабаецца Кебічу; утварыць новую палітычную фігуру нахрыпстага, тыраннага тыпу (беларускага Вольфавіча) і, выкарыстоўваючы яе

амбіцыйнасць, маніпуляваць ёю, накіроўваючы на выкананьне рознай бруднай работы. Апошнія падзеі ў Расеі паказалі, што ва ўмовах аслаблення грамадства такая фігура можа быць вельмі эфектыўнай. Гэта тым больш небяспечна, што ў нашага новага «непадкупнага барацьбіта з карупцыяй», відаць, цалкам адсутнічаюць сьціпласць, сумленне і нацыянальная свядомасць.

Аналізуючы адбыўшыся падзеі, і, у першую чаргу, рэакцыю большасці грамадзян на іх, трэба адзначыць, што гэта новы раунд палітычнай барацьбы, у якой была выкарыстана новая зброя — Лукашэнка — за Кебічам.

Што трэба рабіць дэмакратычным сілам, каб не прайграць наступныя раунды?

На маю думку, трэба, па-першае, дамагчыся (хаця б праз суд), каб тав. Лукашэнка публічна прызнаў, што пакупка Гілевічам «Масквіча» за ўласныя грошы, упершыню і на 60-м годзе жыцця — не зьяўляецца карупцыяй; што рамонт Шушкевічам помніка на магіле сваёй маці і за ўласныя грошы — не зьяўляецца карупцыяй; што пакупка Заблоцкім ужыванай замежнай легкавушкі за ўласныя грошы і па цане, ў некалькі

разоў меншай, чым цана новых «Жыгулёў» — не зьяўляецца карупцыяй; што тыя недахопы, якія можна знайсці ў паперах культурна-асветніцкага фонду «Бацькаўшчына» — ні ў якім разе не зьяўляюцца правамі ці то карупцыі, ці то нейкай іншай крымінальнасцю; і гэтак далей. Пасля ўсяго гэтага трэба дамагчыся публічнага прабачэння з боку Лукашэнкі.

Трэба абавязкова дамагчыся, каб Лукашэнка публічна растлумачыў, з якой такой прычыны ён, замест таго, каб распавесці народу пра сапраўдных «тлустых акул» з праўрадавых колаў, накраўшы сабе мільёны, ды ў валюце, пачынае пудрыць мазгі грамадзянам, распавядаючы пра Гілевічаўскага «Масквіча».

І, нарэшце, трэба дамагчыся, каб аб узяцці сваіх слоў адносна апазіцыі назад, аб прабачэнні і аб прычынах сакрыцця сапраўдных фактаў ведала столькі ж народу, колькі зараз гаворыць, што «... усе яны там на Вярхоўным Савеце аднолькавыя».

Мне здаецца, што ў выпадку здзяйснення апошняга кебічы могуць сапраўды аб многім пашкадаваць.

А. АСТРОЎСКІ,
дацэнт ГДМІ.

За сябе скажам самі

Днямі ў Горадні з'арганізаваны аргкамітэт па стварэнню новай вэтэранскай арганізацыі. Пра мэты будучага грамадзкага аб'яднання кар. «Пагоні» распавядае завадатар гэтай справы Вікенцій Якаўлевіч Жук.

— Думка аб стварэнні альтэрнатыўнай вэтэранскай арганізацыі ў Горадні ўзьнікла даўно. Вельмі надакучыла адыёзная, пракамуністычная, наменклатурная, раней створаная вэтэранская арганізацыя Горадні, якая ад імя ўсіх сталых людзей робіць разнастайныя антыдзяржаўныя і антынацыянальныя заявы. Таму, добра вывучыўшы склад гэтай арганізацыі, я прыйшоў да высновы, што ў сваёй большасці яна складаецца з былых савецкіх і партыйных работнікаў, адстаўных вайскоўцаў і, акрамя сваіх уласных інтарэсаў, не прадстаўляе болей нічога.

— Каго будзе прадстаўляць ваша аб'яднанне?

— Найперш мы жадаем аб'яднаць вакол сябе пажылых людзей, якія патрыятычна ставяцца да ўсяго беларускага, дзяржаўнага. Гэта першы крок. Затым, шляхам абароны

сацыяльных правоў сталых людзей, мяркуючы звярнуць увагу астатніх, каму абяцанкі вэтэранаў ад наменклатуры нічога, акрамя шкоды, не прынеслі.

— Як вы збіраецеся здзейсніць абарону сацыяльных правоў?

— Будзем хадзіць па хатах, высьвятляць патрабаванні пэнсіянэраў. Нейкую колькасць самых звычайных патрабаванняў, такіх, як схадзіць адзінокаму старому да крамы ці ў аптэку за лекамі, ці дапамагчы дэбрацца да паліклінікі на прыём да лекара, выканаем сваімі сіламі. Больш складаныя пытанні паспрабуем вырашыць праз сабесы, ЖЭСы, прадпрыемствы. Тут шырокае поле дзейнасці. Плануем шукаць мэцэнатаў сярод камэрсантаў.

— Вы збіраецеся рэгістраваць сваю суполку ці будзеце існаваць на грамадзкіх пачатках?

— Безумоўна рэгістраваць. Зараз я распрацоўваю статут нашай арганізацыі. Думаю, што за аснову возьмуцца праграмныя дакументы раней створанай у Пінску альтэрнатыўнай вэтэранскай арганізацыі. Нядаўна ў

Пінск мною быў дасланы ліст з прозьбай даслаць дублікаты іхняй праграмы для магчымага скарыстання іх намі пры распрацоўцы аналягічных дакументаў.

— Гарадзенская альтэрнатыўная вэтэранская суполка будзе нагадваць адзін да аднаго пінскую арганізацыю?

— Ня думаю, бо этнічны склад сталага насельніцтва Гарадзеншчыны значна розніцца ад Піншчыны. Вось прыклад: у Пінску тры асноўныя групы — беларусы, расейцы, украінцы. У нас жа да гэтага неабходна дадаць палякаў, татар, лівонцаў. Да таго ж, пінчукі на першае месца ставяць сацыяльную абарону, а мы, як я згадаў раней, найперш думаем пра патрыятызм. Увогуле спадарнічаць з роднаснай арганізацыяй не збіраемся, а наадварот, спадзяёмся на супрацоўніцтва.

— Якія могуць быць стасункі з існуючай вэтэранскай арганізацыяй?

— Ніякіх. Азінае, аб чым мы можам папрасіць нашых апанэнтаў — не рабіць болей заяў ад усіх вэтэранаў цалкам. За сябе мы самастойна скажам і што трэба — вызначым.

Гутарыў Г. АСТРОЎСКІ.





ГРАМАДЗТВА

Я пакідаю гэтую краіну, спадзяюся, што назаўжды

У № 8 газеты «Пагоня» распавяла чытачам пра разгон мірнай маладзёжнай дэманстрацыі ўладай камуністых летам 1972 г. у Горадні. Як жа склаўся лёс тых, хто пагрэбаўшы ўласнай кар'ерай смела выйшаў сказаць свае «не» таталітарнаму рэжыму?

Пра свой жыццёвы шлях раскавае ўдзельнік тых падзей гарадзенец Генадзь Шокін.

Жыць было пад наглядом цяжка. Спадзявацца на рост па службовай лесвіцы было таксама сьмешна. Таму я прымаў жыццё такім, як яно ёсць. Праца кінамеханіка на перасоўцы з дыплёмам кінаінжынера — гэта канечне не манна нябесная, але на жыццё хапала. Марыць пра асабістае жылло было дарэмнай ілюзіяй. Радавала тое, што побач ёсць сябры аднадумцы і што зерне, кінутае намі, узыходзіла вялікай, сакавітай нівай. Грамадства абуджалася. Таму не без падстаў лічу, што вялізарная апрацоўка людзкіх мазгоў у апошні перыяд праўленьня гэнсека Л. Брэжнева ідэалігічнымі службаў партыі — гэта рэакцыя правячай клікі на перамены ў грамадстве. Існаваць, нават ня жыць, пад такім прэсам вольнаму чалавеку немагчыма. Мне прыходзілі лісты з прапановамі пакінуць гэтую краіну. Сябры абяцалі падмогу, маральную і прававую падтрымку. Ехаць у замежныя краіны я адмаўляўся, — ведаеш, была ўпэўненасць, што нешта зможа перайначыцца. Камусьці можа маё выслоўе падацца як вера ў перабудову партыі, павер'я, прачытаўшы рэдакцыйны варыянт кнігі Амазія «Ці праіснуе СССР да 84 года», ў камунізм ня верыў. Проста не жадаў пакідаць Радзіму, якая з ўсіх бакоў была аблігана, зьняважана. Мне было сорамна перад замежнымі турыстамі, калі чуў іх кпіны з нашай рэчаіснасці. Часам ня вытрымаўшы, казаў ім, што гэта часова, што прыйдзе час і сістэма зьнішчэння, зьнявагі асобы, народа ў цэлым знікне. На мяне ўсе глядзелі як на дзівака: маўляў, — ён супраць разьвітка сацыялізму і лініі партыі. Павер, я адчуваў сябе як у вакууме.

Асабліва мая адзінота адчулася, калі Горадню пакінуў адзін з удзельнікаў тых дзён Фіма Ройман. Ён пасяліўся на зямлі абяцанай і адтуль

у лістах пасьмейваўся з мяне.

Аўганская вайна на нейкі час і мяне выбіла з каляіны. Быў момант, калі я пакаваў валізкі, але нешта наноў стрымала. Перабудова і іншыя выбрыкі камуністых толькі сьмяшылі. Калі ж беларускі парлямэнт выбраў і прагаласаваў за курс на сувэрэнітэт — зьявілася надзея. На жаль, шчаслівыя надзеі зноўку растапталі тыя, каму без імперыі жыццё не ўяўляецца магчымым. Іхнія спэкуляцыі на першасных фізычных патрабаваньнях чалавека, наўмыснае нежаданьне ствараць новае, альтэрнатыўнае, давалі грамадства да вядомых вынікаў. Дзякуючы іхняй абьякавасьці й варожасьці я, як і многія іншыя, апынуўся без працы.

Дарэчы, мой выпадак увoguле выключны. Працуючы на перасоўках, даўно зразумеў, што Савецкае кіно з даяркам і газавікамі Сібіры нікога не цікавіць. Каб мець плян й аўдыторыю, распачаў у нашым гарадзенскім кінематографі новае — стварыў відэаклуб. Начальству самадзейнасьць прыйшлася не даспадобы. І праз пэўны час мяне скарацілі па прафэсійнай неадпаведнасьці. Спрацацца я не жадаў і дзесьці каля года быў без працы, зарабляючы на жыццё шляхам гандлёвага турызму.

Стоячы за гандлёвымі шэрагамі замежных торжышчаў многае перадумаў і аднойчы зразумеў, што ўсе навокал людзі вольныя птушкі, якія не задратавалі свае душы ў клеткі. Яны пьюць, ядуць, кахаюцца гэтак жа вольна, як і прадаюць свае тавары на рынку. Трымацца бязконца за свае ідэалы на гэтым пярэстым фоне сьмешна, і я падаўся спакусе — пачаў рыхтавацца да развітання з Радзімай. Нежк адразу мне адкрыўся свет, што жыццё адно, і пражыць яго двойчы нельга. Напісаў ліст да свайго даўняга сябра ў Амэрыку. Нядаўна атрымаў запрашэньне. Зараз фактычна падрыхтаваў усе неабходныя дакумэнты на эміграцыю. Днямі зьбіраюся ад'ехаць да Філадэльфіі. Спадзяюся, што свой шанец не змарную. Заставацца ж у краіне, дзе вярхоўная ўлада выступае супраць прынятых ёй жа законаў абсурдна і бязсэнсоўна.

Г. АСТРОЎСкі.

Студэнткі вымушаны скакаць праз вокны, выкладчыкі — чытаць лекцыі шэптам, затое...

Аднаго дня гараджане, якія прыходзілі па вуліцы Леніна каля дома нумар 28, спыняліся і са здэзінтэлектам пазіралі на будынак аўташколы.

З вакна паміж першым і другім паверхамі з віскам выскоквалі дзяўчаты, а ўнізе іх не без задавальненьня лавіў у абдымкі малады чалавек. Дарэчы, гледзячы на разгубленыя твары дзяўчат, іх пасьпешлівасьць і нават напалоханасьць, здавалася, што ў гэтым памяшканьні зьявіўся ці прывід, ці які-небудзь маньяк, а дзяўчаты — яго бязьвінныя ахвяры. А убачыўшы яшчэ і барадатага мужчыну ў чорным балахоне, які апошнім выскокваў з вакна, некаторыя, мабыць, менавіта так і падумалі.

Але яны жорстка памыліліся. Гэта быў зусім не маньяк, а дзяўчаты — зусім не ахвяры, а, як ня дзіўна, студэнткі трэйцяга курса факультэта беларускай філялёгіі і культуры. Думаецца, жарты? Не. Такім чынам вымушаны былі пакідаць яны сыцены роднай альма-матэр, бо дзьверы аказаліся зачыненымі.

Дарэчы, студэнткі трэйцяга курса былі не апошнімі ў гэтай гісторыі. Іх мужны ўчынак вымушаны былі паўтарыць і студэнты іншых курсаў.

Да ўсяго сказанага трэба яшчэ дадаць, што сам габінэт, у якім прадавацца заняткі, вельмі няўтульны, асьвятленьне ў ім слабое, з аскле-

пістымі вокнамі, ды яшчэ ў аўдыторыі стаяць станкі. Акрамя гэтага, увесь час зьвініць тэлефон, бясперапынна заходзяць і выходзяць нейкія людзі.

Але і гэта яшчэ ня ўсё. Тым, каму пашанцавала займацца ў ранейшым доме палітасьветы, таксама не пазайздросьціш. Даволі часта заняткі праводзяцца ў актавай зале, прычым займаюцца адначасова па чатыры групы ў розных кутках залы і яшчэ па дзьве на балконе. Чытаць лекцыі выкладчыкам часам даводзіцца амаль шэптам быццам бы па сакрэту, дзеля таго, каб не перашкаджаць іншым. А ў гэты самы час чацьвэрты паверх займае камэрцыйная фірма, якая ўзьнікла яшчэ тады, калі безраздзельна панавала КПСС і разьмясьцілася пад яе крылом у Доме палітасьветы, які належаў абкаму КПБ — КПСС.

Хочам запытацца ва ўсіх начальнікаў — унівэрсітэцкіх, вабласных і гарадзкіх: да якога часу будзе працягвацца гэты зьдзек з выкладчыкаў і студэнтаў беларускага факультэта?

А. КРЫШЫН,

В. ГАЎРЫЛІК,

Н. МЕХ,

ўсяго 9 подпісаў.

Р. Ё.: Удзячныя студэнткі трэйцяга курса другой групы просяць сімпатычнага маладога чалавека зьварнуцца да іх за падзякай за самаахвярны ўчынак.

Ці доўга быць іншаземцамі на сваёй зямлі?

Як толькі Беларусь абвесьціла аб сваёй незалежнасьці, то аказалася, што ў нас шмат нядобразычліўцаў таго, каб беларусы ўзьняліся з каленаў, што і паверыць цяжка. Тут вам і розныя славянскія саборы і саюзы афіцэраў, і ўсе яны гавораць пра парушэньні палажэньняў Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека. А вось тое, што парушаюцца правы беларусаў, якія жывуць на сваёй зямлі, у сваім нацыянальным доме, мала хто заўважае. Напрыклад, чаму мы, заходзячы кожны дзень у крамы, павінны чытаць назвы тавару на каштоўніках на чужой мове, чаму крамніца не адкажа вам па-беларуску, калі вы зьвернецеся да яе на сваёй мове?

Даўно вядома, што самыя зацьцятыя праціўнікі беларускае мовы сустракаюцца сярод саміх беларусаў.

На маю думку гэта тлумачыцца тым, што беларусаў доўга пераконвалі ў тым, што яны ніколі ня мелі сваёй дзяржаўнасьці, што беларуская мова гэта мова толькі сялянаў, што размаўляць на сваёй мове — гэта значыць быць буржуазным нацыяналістам, што ўтварыўся савецкі народ, які размаўляе на расейскай мове. І такім чынам, значная частка беларусаў паддалася гэтай прапагандзе і пачала карыстацца расейскай мовай, забыўшыся пра сваю. Зараз, каб нежк апраўдаць гэтую здраду і, нежадаючы пачаць вывучаць беларускую мову, яны рашуча выступаюць супраць яе.

Дык калі ж мы дачакаемся таго, каб тая ж крамніца зразумела, што яна належыць да народа, якому досыць ужо стаяць на каленях і напіша назву тавара на сваёй мове?

Алесь СТУПЕНЬ,
сябра Саюза мастакоў Беларусі.

Словы аб высакароднасьці не аргумэнт растоўскаму рэкэту

Гандлёвы турызм даўно ўзбуджае вакол сябе шмат размоў. Менавіта ён прыносіць прыбытак тым, хто, ня гледзячы на разнастайныя складанасьці часу, здабывае сродкі на існаваньне. Разам з гэтым турызм змог нарадзіць іншую групу жадаючых пажывіцца за чужы кошт.

Пра тое, як гарадзенскую турыстычную групу ВВА Беларускага таварыства сьляпых абрабаваў у Польшчы растоўскі рэкэт, расказвае ахвяра гэтай чорнай справы А. Століч.

Адразу ж за польскім горадам Плоцк да гарадзенскага турыстычнага аўтобуса, які вёз на Радзіму групу турыстаў, прыладзіўся мэрсэдэс. Той-сёй з пасажыраў дзівіўся, чаму гэты шыкоўны лімузін не абганяе «Ікарус». Чакаць абгону доўга не давалася. Як толькі згусьціўся сумерак, мэрсэдэс адным рыўком прафэсійна падрэзаў «Ікарус» і вадзіцелю, каб пазьбегнуць аварыі, прыйшлося рэзка затармазіць. З мэрсэдэса выскочылі чацьвёра дужых хлапоў і, пагражаючы аўтаматам, уварваліся ў салон аўтобуса. Той, што быў з аўтаматам, запрапановаў разьвісьціся палюбоўна — заплаціць па 100 далараў з пасажыра. Грамадзкія турысты ў адзін голас пачалі ўсхваляць рэкэтыраў: маўляў, мы інваліды, што ад нас, пакрыўджаных лёсам людзей, трэба патрабаваць.

Міласэрднасьць растоўцы выказваць не пажадалі. А найбольш спрактыкаваны з іх бандыт з размаху

нанёс удар нажом у живот аднаму з пасажыраў. Сталёвы аргумэнт рэкэціра паўздыёнічаў моцна. Бедалагі пачалі расчынаць свае торбы, даставаць з іх грошы. Убачыўшы «зьяленьня», рэкэціры зусім азьвярэлі, кінуліся ўздоўж салона і пачалі вырываць у турыстаў амаль усе. Забіралі больш модныя рэчы, магнітафоны, грошы. Там, дзе, на погляд рабаўнікоў, справа ішла марудна — ў ход пускalisя кулакі, гумовыя дубінкі.

На рабаваньне 40 турыстаў у рэкэціраў пайшло прыкладна 5—6 хвілінаў. Зрабіўшы сваю справу, яны ад'ехалі тым жа мэрсэдэсам. Калі гарадзенцы апытомнелі ад нечаканага нападу, падлічылі свае страты, то высветлілася, што з аўтобуса растоўскі рэкэт узяў даніну ў пераліку на разьліковыя білеты нацыянальнага банку Рэспублікі Беларусь больш як на 4 мільёны. Да таго ж, двум турыстам патрабавалася тэрміновая мэдыцынская дапамога.

Пасьля таго, як параненыя бандытамі турысты былі адвезены ў шпіталь, кіраўнік групы пайшоў на пастарунак. На жаль, добрых вестак адтуль ён не прынёс. Ад дзяжурнага на пастарунку паліцыянта кіраўнік высветліў, што на ўзроўні ўраду дзяржаў няма ніякіх пагадненьняў, каб польскія міліцыянты ахоўвалі беларускіх турыстаў. Хоць польскі бок не аднойчы прапаноўваў нашай краіне заключыць такія дамовы.

Г. АСТРОЎСкі.

Хітрыкі ПКБ

ПКБ — Партыя Камуністых Беларусі, так цяпер называецца беларускі атрад тых, хто мроіцца догмамі разьвітка сацыялізму. Відаць таму пэкзёўцы й распаўсюдзілі ўлёткі, у якіх заклікаюць на будучых выбарах галасаваць за іх, — камуністаў. А каб народ добра не разабраўся, што пачым, ПКБэ выступае ў «Народном движении Белоруссии». Што ж гэта такое, «Народное движение Белоруссии»? Гэта саюз пракамуністычных арганізацый з рознымі назвамі, каб чалавек ня мог добра разабрацца

Насі ватоўку ды й гандлюй дамкратамі...

У складаным становішчы апынуліся рабочыя цэха тэхаснасткі Гарадзенскага заводу такарных патронаў, што месціцца на вуліцы Суворава. Яны працуюць у памяшканьні, тэмпература паветра ў якім не вышэй, чым на вуліцы. Гэта вымушае іх працаваць у ватоўках, што ня толькі ня зручна, але недапушчальна з пункту гледжаньня тэхнікі бясьпекі. Прычына — у прадпрыемстве няма грошай, каб

і думаць, што гэта арганізацыя ня камуністычная, а іншая, што нібыта яна хоча абараняць інтарэсы людзей. На самой справе ўсе яны стаяць на камуністычнай платформе і абараняюць інтарэсы не народа, а КПСС і яе намэнклятуры.

Якая ж тут справядлівасьць, калі партыйная намэнклятура карысталася сьпэцыяльнымі крамамі, клінікамі, шпіталямі, санаторыямі. А цяпер, згубіўшы ўсе прывелеі, успомніла пра справядлівасьць. Але народ не ўвадзеш у зман, ён добра ведае, хто чым дыхае.

В. ЖУК.

Ганарар прашу перавесці ў фонд «Пагоні».

заплаціць за ацяпленьне. У той жа час склады перапоўненыя гатовай прадукцыяй: адных дамкратаў там на суму каля мільярда рублёў. Але яны не знаходзяць попыту ў пакупнікоў. Да таго ж узнікае праблема аплаты заробку. А крэдыт у банку ўжо не даюць. Таму рабочым прапанавана ў якасьці зарплаты браць гатовую прадукцыю.

А. Д.



ГРАМАДЗТВА

Трэба рабіць сваю справу

Прапануем гутарку нашага карэспандэнта з сябрам Беларускага Дэмакратычнага Аб'яднаньня гісторыкам Алегам Латышонкам, які апавядае аб сёньняшнім грамадзкім і палітычным жыцьці беларусаў на Беласточчыне.

— Нядаўна ў Польшчы адбыліся выбары ў Сейм і Сэнат. Чыны ўдзел у іх бралі і беларускія арганізацыі. Цяпер, калі вынікі выбараў прааналізаваны, зроблены нейкія высновы, хай і сумныя, напэўна жыцьцё на гэтым не спынілася...

— Я б сказаў, што зараз, пасля выбараў, наступіў застой. Чакаем, як будзе выглядаць палітыка пераможных сілаў у дачыненні да беларускай меншасьці. Хутка павінна адбыцца нарада ў міністра Культуры з шэфам урада Рады міністраў накіонт нацыянальных меншасьцяў. Тады, напэўна, нешта акрэсьліцца.

— Але ж нейкія прагнозы ў вас ужо ёсьць?

— Думаецца, што горш ня будзе. Найхутчэй, што нічога ня зьменіцца, а застанецца як ёсьць.

Можна яшчэ, праўда, паглядзець на гэта з іншага боку. Нашым лезунгам у беларускім палітычным жыцьці былі самаўрады, з якімі мы зьвязвалі вялікія надзеі. Бо яны даюць магчымасьць на месцах самім кіраваць сваім жыцьцём. На жаль, у гэтай справе зьмены не на нашу карысьць. Урад ужо заявіў, што будзе абмяжоўваць самаўрады, і з гэтым вяжэцца справа за спыненне перадачы школьніцтва самаўрадам, памяншэньне сродкаў, якімі яны маглі б самі распараджацца.

— Значыцца, зноў спадзявацца толькі на добрых чыноўнікаў з Варшавы?

— Тут справа заключаецца толькі ў грошах. Цяпер яны будуць абмежаваны, а ў нас былі спадзяваньні, што самаўрад з кожным годам будзе распараджацца большай іх колькасьцю. Якім у гэтым годзе мы меліся пераняць школьніцтва, што вельмі важна. Гэта значыць, калі б мы выйгралі выбары самаўрадаў і, вядома, мясцовыя людзі, якія ўвайшлі б у гэты самаўрад, былі б зацікаўлены разьвіваць сваю культуру ў школьніцтва.

У нас былі спадзяваньні, калі пачатковае школьніцтва адзінае пад старшынства самаўрадаў, тады была б большая надзея на тое, што маглі б зьявіцца беларускія школы і ніхто ня мог бы гэтым перашкаджаць. А так невядома, як гэтая сытуацыя будзе разьвівацца надалей.

— Значыцца, становіцца такое, што ўсё залежыць ад грошаў?

— Так, грошы вырашаюць усё...

— А як сёньня вядзецца навуцэньне беларускай мовы на Беласточчыне?

— На жаль, дрэнна. Прынцып добраахвотніцтва вывучэньня беларускай мовы дзейнічае супраць нас. Калі вучань сам вырашае, вучыцца яму ці не, то наперад вядома, што ён выбярэ. Мы думаем, што там, дзе жывуць беларусы, павінна быць абавязковым вывучэньне ў школах беларускай мовы.

— Кажуць, што культура й эканоміка ўзаемазвязаны.

— Так, такія адносіны ўрада да беларускай мовы — гэта пагроза ня толькі для культуры, але й для эканомікі. Таму мы ад пачатку быццам разумелі, што выратаваньне толькі ў нашых руках. Калі самі сябе не ўратуем, то ўсходняя Беласточчына будзе папросту адміраць. Працэс гэты пачаўся ўжо даўно, калі мы жылі

ў часах, як тут гаварылі, Усходняй сьсяны. Беласточчына была адрэзана ў гаспадарчых, культурных, нават сямейных сувязях ад Беларусі. Была ў такім кутку, як быццам тут канчаўся сьвет. Усе грошы, інвэстыцыі ішлі найдалей на Усход толькі ў Беласток, які высмактаў з ваколіцаў усе іх сілы. Інвэстыцыі праводзіліся толькі ў заходніх гмінах, дзе жыве польскае насельніцтва. Людзі з нашых мясцін адыходзілі ў сярэдзіну Польшчы, у Сілезію, на ўзбярэжжа, дзе была праца. А ўсходняя Беласточчына, такім чынам, фактычна апусьцела.

У вясковых гмінах жывуць пераважна пэнсіянэры. Ёсьць такія гміны, дзе пэрспэктывных гаспадароў (значыцца, тых, хто мае нашчадкаў — аўт.) ня больш, як сорок. У гміне Орля ўсяго толькі 300 дзетак на 3000 дарослых, а ў іншых і яшчэ менш.

Ніхто не зацікаўлены ў інвэставаньні такіх абшараў, бо яны цалкам непэрспэктывныя. На маю думку, новы ўрад будзе дзейнічаць згодна з сваёй лёгікай: будзе змагацца з безпрацоўем, але не на Беласточчыне, а там, дзе пагражае грамадзкі выбух, дзе вялікія заводы, шахты. А нашаму пэнсіянэрскаму краю ніякі выбух не пагражае, таму мы й застаемся ў такой сытуацыі.

— Ці ёсьць якая-небудзь дапамога з Беларусі?

— Як на самастойную дзяржаву, то нават сьмех гаварыць. Мы прывыклі ўжо самі сабе даваць рады на працягу многіх гадоў. Усё, што створана на Беласточчыне, зроблена ўласнымі сіламі.

Ад беларускага ўраду мы ніколі не атрымлівалі ніякай дапамогі, апрача музэя ў Гайнаўцы. Але як на патрэбы грамадства — гэта проста сымвалічная дапамога.

— А ці маеце якія-небудзь ста-сункі з беларускім пасольствам?

— Сустрэкаемся з паслом. Ён цікавіцца нашымі справамі. Але пасольства не павінна займацца меншасьцю. Яно павінна прадстаўляць інтарэсы Беларусі ў Польшчы. А вось у самой Беларусі няма зацікаўленасці да Беласточчыны.

Напрыклад, у Польшчы ёсьць «Wspolnota Polska», старшыня якой мае ранг фактычна міністра, і гэта ёсьць як бы адпаведны ўзровень, на якім вырашаюцца праблемы палякаў, якія жывуць за межкамі сваёй краіны. І хаця беларусаў меней жыве за мяжой, але калі паглядзець на гэта ў працэнтных адносінах, то і ня шмат менш параскідана нашых суайчыннікаў па сьвеце, чым тых самых палякаў.

— Большасьць беларусаў Белар-сточчыны, як правіла, праваслаўныя. На працягу апошніх дзесяці гадоў даводзіцца даволі часта сустракацца з выпадкамі рабаваньня ці ўвогуле падпалу праваслаўных цэркваў у вашым рэгіёне. М'яне гэта здзіўляе, бо нават у нас на Гарадзеншчыне, здаецца, такога не адбываецца ні ў адносінах да каталіцкіх, ні да праваслаўных храмаў.

— Пакуль нікога за руку не злавлілі, то цяжка аб гэтым гаварыць. Спаленьне Грабаркі ўжо вядома хто зрабіў. Ён быў засуджаны. І гэта можна было ўспрымаць як асобную праяву выпадковай нянавісьці.

На жаль, апошнім часам зьявілася інтэрв'ю галоўных іерархаў Като-ліцкай царквы на Беласточчыне: епіскапа Пшэдэчкага, епіскапа Аза-роўскага, ксяндза Пятроўскага, якія кінулі абскарджэньне на беларусаў. Маўляў, яны прывезены сюды царом, не зьяўляюцца карэннымі жыхарамі, што занялі месца палякаў, што зьяўляюцца маскоўскімі агентамі. І ўсё гэта бяздоказна.

Больш таго: выказаліся, што пад парасонам праваслаўя рыхтуецца ад-лучэньне Беласточчыны ад Польшчы. Гэта страшэнныя дакоры, якія не памяшчаюцца ні ў якіх рамках грамадзкага ладу й сужыцця. І на гэта быў адказ праваслаўных бела-рускіх дзеячоў, які быў надрукаваны публічна, але ніякай рэакцыі з боку Католіцкай царквы праваслаўныя бела-русы не дачакаліся і, думаю, не дачакаюцца. Бо тое, што казалі іерархі, страшэнна хлусьня.

Але можаце ўявіць сабе, ў якіх абставінах жывём і як можна тут нечым займацца пры такім стаўленьні большасьці да меншасьці. Усё ж каталіцкая царква зьяўляецца галоўнай грамадзкай сілай у Польшчы й ма-ральным аўтарытэтам.

— А як ставіцца да такіх заяваў польская дзяржава?

— Дзяржава маўчыць. Ніякіх ка-мэнтараў.

— А польская прэса?

— Як ня дзіўна, каталіцкія іерархі абвінавачвалі польскую прэсу ў спры-янні беларусам. І гэта сьведчыць, што газэты імкнуцца праўдзіва асьвя-тляць падзеі. Былі надрукаваныя як выказваньні каталіцкіх іерархаў, так і заява праваслаўных сьвятароў. Гра-мадзтва, што называецца, мае поў-ную інфармацыю.

— Упэўнены, што вы тут глядзіце беларускае тэлебачаньне, сочыце за тым, што ў нас адбываецца. Якія ад-ўсяго гэтага складаюцца ўражаньні?

— Даволі страшныя ўражаньні. Для нас гэта вельмі балючая справа, бо мы ўвесь час чакаем, што беларуская дзяржава ўрэшце стане нармальнай, цывілізаванай, бо без яе нам тут не пражыць. Пасля чатырох гадоў самастойнай дзейнасьці мы добра разумеем, што самі болей не здолны выжыць. Можам трымацца толькі, як самастойныя адзінкі, але не як беларускае грамадзтва.

А што датычыць сьсіі беларускага парламэнту, то мы ад вас навучыліся такому слову — маразм. Зразумела адно — патрэбны зьмены. А тэлеба-чаньне, па праўдзе, ня хочацца нават уключыць, бо яго папросту няма.

Адзінае, што заўважаю як гісто-рык, — гэта зьмены ў беларускім навуковым сьвеце. І сьведчаньнем таму — апошняя навукова-гістарыч-ная канфэрэнцыя ў Варшаве па польска-беларуска-летувіскіх дачы-неньнях.

Беларускі бок вельмі добра аб сабе на ёй заявіў, асабліва дакладамі й выступленьнямі, якія адпавядалі сёньняшаму эўрапейскаму ўзроўню. Яны цалкам былі падрыхтаваныя за такі кароткі час і вялі на роўных дыскусію з польскімі гісторыкамі, якія па гэтых пытаньнях мелі значна болей часу рыхтавацца. Гэта вельмі ўражвала.

— Значыцца, ня ўсё так дрэнна! Можна, у разьвітаньне яшчэ што-небудзь аптымістычнае...

— Мы, беларусы, занадта пры-выклі гібець, мы залёгка з гэтым пагаджаемся, але трэба жыць і трэба рабіць сваю справу, бо іншага зараз нам ужо не застаецца. Мусім жыць і мусім змагацца.

Гутарыў М. КАРНЕВІЧ.

Прастытуцыя — прафэсія небясьпечная

Гэтая сустрэча з гарадзенскай пуганай «Бляндынкай» адбылася на яе кватэры. На ўмоўны званок Іра адчыніла дзьверы й крыва ўсьміх-нулася, дадаўшы: «Раней я езьдзі-ла па тэлефоннаму званку на выклік, а зараз сама выклікаю. Ваша прафэсія журналіста — гэта таксама пастаянная выклікі». Усь-міхаюся ў адказ на словы Іры, а сам заўважаю яе стомлены твар, хварлівы позірк. Іра не сьмяецца, не вылузвае з сябе адмыслюку. Сёньня яна апранута вельмі звы-чайна: прасьцёныя джынсы й сьв-тар-ваўнянка, які закрывае поў-насьцю яе шыю. Іра прапануе сесці й адразу пачынае свой апавяд.

«Я не прашу вас мяне шкадаваць ці падтрымліваць, але пра гэта мне раскажаць болей няма каму. Нядаўна я, як звычайна, паехала на выклік да Берасьця. М'яне не здзівіла, што ў тэлефоннай трубцы гучаў не зусім звыкла голас майго сучанёра. Я паду-мала, што проста дрэнна спрацавала служба сувязі. Прыехаўшы да Берась-ця на ўласнай легкавушцы, прыпарка-вала, як звычайна, яе на платнай стаянцы, а сама пасьхала туды, дзе мяне чакалі. Кліент мяне сустрэў ветла, спачатку мы выпілі, а затым ён пажадаў, каб я патанцавала, і ўклю-чыў музыку. Танцуючы, пачала рас-пранацца, але кліент запярэчыў, маў-ляў, няма чаго сьпяшацца, бо часу хапае. Увесь час ён наліваў сабе ў шклянку піва й выпіваў залпам. Калі ж добра падпіў, то пажадаў, каб я зрабіла мінэт. Атрымаўшы сваё, сказаў, каб пачакала, а сам выйшаў з пакоя. М'яне гэты крок занепакоіў, і мой непакой спраўдзіўся. Хутка да мяне зайшло шасьцёра каўказцаў. Без цэрымоніі яны накінуліся на мяне. Супраціўляцца ці хоць крычаць я не магла, бо гэта забараняе дагматыка маёй прафэсіі. Каўказцы рабілі са мной што хацелі. Вымагалі ўсім зараз рабіць мінэт. У экстазе яны кусалі мае ногі, шчыпалі шыю. Потым зьвязалі мне рукі й ногі, і таксама спрабавалі ўсе разам атрымаць задовальненьне. Нацешыўшыся ўволю, яны адыйшлі. Я яшчэ не прыйшла ў сябе, як у пакой зьявілася новая група «чорных», усе паўтарылася некалькі разоў. Сілы мяне пакінулі, а цела нагадвала студзень. Колькі часу са мной пра-цягвалася каўказка ваханалія, не магу сказаць, бо страціла лік часу. Калі ж усё скончылася, зноўку прыйшоў мой першы кліент. Ён запатрабаваў ад мяне грошай, бо як вынікала з яго слоў — каўказцы мне заплацілі добра. Я сказала, каб сваю долю ён узяў у майго сучанёра. Тады пачула ў адказ тое, што мяне ўразіла на ўсё жыцьцё. Мой сучанёр, без маёй на тое згоды, перапрадаў мяне другому. Цяпер мой новы «гаспадар» вызначае мой лёс. Ён лічыць, што на пуган у Берасьці зьнізіўся попыт, а таму буду працаваць звычайнай прастытуткай па выкліку.

Пасля Берасьця Іра больш за два тыдні знаходзіцца на лістку непра-цаздольнасьці і ў роспачы крыўдзе на свайго сучанёра, якому ўручыла свой лёс і правы. Што будзе далей, «Бляндынка» ня ведае. Але ёй па-ранейшаму хочацца нанова вярнуцца да эліты. Да Берасьця яна болей ехаць не жадае. Таму паспрабуе знайсці сваё месца тут у Горадні.

Г. АСТРОЎСкі.

Попыт нараджае прапанову

Калі вы прыдзеце на Гарадзенскі чыгуначны вакзал, каб набыць білеты на цягнік у Маскоўскім ці Санкт-Пецярбургскім напрамку, і пачуеце ад касіра, што іх няма і зьяўленьня ў бліжэйшы час не прадбачыцца, не верце, бо гэта хлусьня. Але ж набыць вы іх зможаце не непасрэдна ў касе, а з «дапамогай» спрытных хлопцоў у скуранках, якія толькі і чакаюць, калі вы зьвернецца да іх. Паводзяць

яны сябе ўпэўнена, не палохаючыся нікога і нічога, не зьвяртаючы ўвагі на аб'яву, згодна якой гандаль праязд-нічымі дакумэнтамі забаронены, ро-бяць сваю справу, нават вітаюць міліцыянтаў.

Калі вас не задаволяць цана на білеты, па якой яны іх прадаюць, то можаце пачуць у адказ: «Ну што ж, паспрабуй шчасьця ў касе». Гавораць гэта здэклівым тонам, дакладна

ведаючы, што ваша спроба асуджана на няўдачу. Калі ж вы згадзіцеся набыць у іх білеты, то дастаткова напісаць на кавалку паперы прозь-вішчы тых, хто паедзе на цягніку, яго нумар, канчатковы пункт паездкі і іншыя зьвесткі, якія патрабуюцца для набыцця білетаў у касе, і пад-рыхтаваць грошы. Потым «памочнік» выклікае знаёмага касіра і перадае яму атрыманую інфармацыю. Праз не-калькі хвілін вы атрымаеце тое, што

жадалі, але за паслугі патрэбна заплаціць у 4—5 разоў болей, чым па тарыфу, які ўстаноўлены Беларускай чыгункай. Акрамя таго, чым менш часу застаецца да адпраўленьня цяг-ніка, тым вышэй узьнімаецца цана на білеты. Атрымліваецца, што правіль-на робяць тыя, хто не пашкадуе гадзіну і тысячу-другую на набыцьцё праяздных дакумэнтаў у папярэдняй касе, не дазваляючы каму-небудзь узбагаціцца за іх кошт.

Д. АЛЕГАЎ.



ПАДАРОЖЖЫ

Ала БІБІКАВА

Люблю цябе, жоўтая Дзукская восень!

Я вярнулася! Вярнулася! Я думала аб табе ўвесь гэты год. Успамінала тваю пляшчотнасьць, тваё непаўторнае хараство, твае блакітныя вочы-азёры, нетаропкі, разьмераны рытм жыцця, гаючыя воды й паветра, напоенае хвойй і вольнадумствам.

Мы зноўку разам — ты і я. Я аддаю сябе ў твой салодкі палон і раствараюся ў шчымліва-трапяткім прадчуваньні шчасьця.

Дзень добры, Друскенікі! Дзень добры, жоўтая дзукская восень!

«Я павяду цябе ў музэй», —

сказала мне прыгожая Анжэла з Вільні і на правах гаспадыні павяла на экскурсію. Я не працівілася, хаця ведала кожны куточак Друскенікаў як свае пяць пальцаў.

У восеньскім карагодзе кружылася лістота, пахла яблыкамі і хвойй. З касьцёла даносіліся чароўныя гукі аргана. У акуратненькай блакітнай драўлянай царкве вялася служба. Патаналі ў хрызантэмах выпэставаныя дворыкі арыгінальных дамоў. З кавярняў смачна пахла кавая і піцай. Над будынкамі трапяталі жоўта-чырвоны-зялёныя сьцягі. Па вуліцах гулялі людзі — безклапотныя, шчаслівыя твары напачатку выклікалі непаразуменьне.

Пераканаўшыся, што ўсё як і раней, і ўдасталі нацешыўшыся любімымі дрэвамі, алеямі, чародкай лебедзяў на возеры, крыніцай прыгажосці, мы крочылі туды, дзе, па словах Анжэлы, за год зьмянілася многае. У краму.

За вітрынным шклом — мяса ўсіх гатункаў, фарш, птушка, сасіскі, разнастайная шынка, вяндліны, вэнджаная і сьвежая рыба, бляшанкі з ікрой, шпротамі, нязлічонае колькасць сыроў і сыркоў... А шакаладу, цукеракі!

— Дзіўна, што тут усё ёсьць, аніякіх чэргаў няма...

— У нас у Летуве крамы цяпер болей падобныя да музэяў: сюды ходзім паўзіраць, а купляем усё на торжышчах, там таньней, — тлумачыць Анжэла, — як у Польшчы.

— А на торжышчах адкуль прадукты?

— Ды ад вас, з Беларусі. Вашыя людзі «завалілі» мясам, птушкай, маслам, сьмятанай усе рынкі Летувы.

— ?!

... Ох ужо гэты беларускі інтэрнацыяналізм! Самі не зьмяю — а суседу прадамо. «Зялёненькія» у кішэню пакладзём і закрывым: «Голад! Няма масла! Няма мяса! Няма сыру!»

Увечары, пасля экскурсіі па крамах, пасля першых працэдураў я бясконца лаўлю сябе на думцы, што за год Летува зрабіла значны крок наперад. Ва ўсім.

Нават ня верыцца, што яшчэ два гады таму незалежная дзяржава была адной з пятнаццаці рэспублік-сясьцёр.

Справа нават ня ў поўным дастатку ў крамах, а ў нейкай заходняй цывілізаванасьці, сацыяльнай актыўнасьці, разьняволенасьці людзей, імкненьні крочыць толькі наперад, без ваганьняў, не шкадуючы пра дзень учарашні.

Сёлета гасьцінныя Друскенікі прымаюць гасьцей з усяго сьвету. Аднолькава камфортна адчуваюць сябе тут беларусы, расейцы, палякі. Праўда, пры ўмове, што ёсьць даляры, маркі, франкі, злотыя альбо расейскія рублі, якія можна памяняць у мяняльных канторах на літы. Нашыя грошы валютай не лічацца й афіцыйнаму абмену не падлягаюць (на торжышчы, праўда, бяруць і іх).

У нашым санаторыі «Вільнюс», як, дарэчы, і ў іншых, большасьць адпачываючых — палякі з суседняй РП. Паводлі лёсу я трапіла ў «польскі» корпус і, з цяжкасьцю пераадолюючы моўны бар'ер, дваццаць чатыры дні жыла ў польскім асяродку. Таму большасьць маіх ура-



жаньняў аб адпачынку ў Летуве зьвязаныя менавіта з палякамі. І таму цяпер я з такім трапятаньнем штодзень падыходжу да паштовай скрынкі. Чакаю лістоў з Варшавы, Гданьску, Гжэшува...

Як мне ўпершыню давялося пашкадаваць, што ня ведаю замежных моў

— Пані ведае ангельскую мову? Нямецкую? Французкую? А можа, гішпанскую?

Я чырванее, як рак, і імкнуся хоць неяк, на трясэнцы (слова польскае — два беларускіх) падтрымліваць гамонку. Тлумачу, што нізкі ўзровень адукацыі ў школах і ВНУ.

— Дык тады ж якую мову, акрамя беларускай, вы ведаеце?

— Расейскую...

— Как вас зовут? — пытаюся падчас шпатыра ў сімпатычнага мужчыны з Польшчы.

— Электронік! — не задумваючыся, адказвае ён і зусім не разумее, чаму мой твар мяняецца ад здзіўленьня.

— Электронік?! — перапытваю, успамінаючы любімы фільм свайго дзяцінства.

Пан вельмі дрэнна разумее мяне, я — яго, але з дапамогай жэстаў неяк тлумачымся.

— Прывітаньне, Войтэк! — звяртаецца да майго субяседніка знаёмы Юзэк.

— Войтэк? А мне сказаў, што яго завуць Электронікам, — выкрываю падман маладога чалавека.

Юзэк сьмяецца так шчыра і заўята, што ўслед за ім пачынаем рагатаць і мы, зусім не разумеючы, ў чым справа.

— «Завуд» — па-польску азначае прафэсію, спэцыяльнасьць, — тлумачыць ён, і Войтэк сапраўды электронік. Нават трымае ўласную краму па продажы электронікі. Наш сьмех яшчэ доўга-доўга разносіцца па галоўнай курортнай вуліцы.

І на пытаньні «Над кім сьмяяецеся?» — мы адказваем: «Над сабой».

На твары шасьцідзесяціпцігадовай Даніэлы Агапавіч з Канады маршчыны адбілі прыемную ўсьмешку. Нават калі яна разважае пра сур'ёзныя рэчы, здаецца, што ўсьмешка ўсёроўна асьвятляе ўсю яе істоту. З першых хвілін мяне ўражвала гэта.

Пазнаёмліся мы выпадкова. Яе немагчыма было не вылучыць з усіх адпачываючых. Яна не хадзіла — пыхала, бы птушка. І не глядзела вакол сябе — углядалася дасціпным позіркам. Адночы мы выйшлі разам з залы лячэбнай гімнастыкі (Даніэла, у адрозьненьні ад мяне, ні разу не прапусьціла заняткі па фізкультуры). І я зразумела, што лёс даў мне шанец. Але пачуўшы з вуснаў Даніэлы ангельскую мову, ледзь не заплакала. Ішла й праклінала сваю ўніверсітэцкую «пярэчку», бо з усёй размовы зразумела толькі адзін-другі дзесятка слоў.

На шчасьце, жанчына атрымала адукацыю не ў Саюзе і ведала яшчэ некалькі моваў, у тым ліку й сваю родную — польскую, (якая й дала магчымасьць нам зразумець адна другую).

І я мела шчасьце дазнацца пра няпросты лёс вывезенай падчас вайны польскай дзяўчыны, пра яе дарогі і ўніверсітэты, сям'ю, яе ўзыходжаньне й станаўленьне як асобы й мастачкі. Пра выставы, на якіх творы Даніэлы заўсёды маюць вялікі поспех, пра цудоўную майстэрню, дзе ствараюцца шэдэўры, пра планы й задумкі. А гаоўнае — пра мясціны, якія найбольш западаюць у сэрца і натхняюць на працу.

На палотнах мастачкі — экзатычныя пэйзажы Гаваяў, Фларыды, Мэксікі, Гішпаніі. Цяпер будзе восеньская Летува з яе драўляным рамяством, барвова-жоўтымі клёнамі й павольным Нёманам... Старыя могілкі й руіны старажытнага замчышча. Я бачыла эцюды ў альбоме і ўпэўнена, што Даніэла, калі будзе працаваць над летувіскімі пэйзажамі, адчуе цяпло тых дзён, тых людзей, якія яе зразумелі й палюбілі.

— Даніэла, а дзе ваша радзіма:

мястэчка пад Людзю, дзе на старых могілках пахаваны ўсе продкі, ці Канада, дзе пражылі ўсё жацьцё, дзе атрымалі прызнаньне, дзе нарадзіліся дзеці, унукі?

— Гэта для мяне вельмі складанае пытаньне. Безумоўна, Радзіму, як і бацькоў, не выбіраюць: у маім сэрцы заўсёдна туга па Польшчы. У Лодзі жыве мая родная сястра, у якой я вельмі часта бываю. Дарэчы, у Друскенікі я трапіла дзякуючы ёй, мы тут разам. Але зьмяніць жыцьцё ў Канадзе на жыцьцё ў Польшчы я ўжо не змагу. Гэта непараўнальна. Асабліва ў сьнсье рэалізацыі творчых магчымасьцяў.

— Што вас больш за ўсё ўражвае ў Польшчы, ў Летуве?

— І ў Польшчы, і тут, у Летуве, яшчэ вельмі цяжкае жыцьцё. Трэба быць моцным, каб выстаць і не ўпасць у багну.

— Пані Даніэла, вы полька і вельмі ганарыцеся гэтым. Там, у Канадзе, вы таксама адчуваеце сябе полькай?

— Безумоўна! У нас вядзецца такая нацыянальная палітыка, якая дазваляе кожнай нацыі не страчваць свае карані, а наадварот, разьвівацца паруч з іншымі.

У нашай правінцыі Квэбэк вельмі шмат эмігрантаў. Мы адчынілі мультаэтнічны музэй, дзе прадстаўлены розныя нацыянальныя культуры: расейская, польская, швэдзкая, чэская, украінская, вугорская, летувіская, румынская.

— А беларуская?

— На жаль, беларускай няма. Але абавязкова зьвіцца. У гэтым музэі мы ладзім выставы, зьбіраемся на вечарыны. І ніколі у нас не ўзнікае нацыянальных канфліктаў. Выхаваны, інтэлігентны чалавек ня будзе ганьбіць іншага толькі за тое, што ён гаворыць на іншай мове і моліцца ў іншым храме.

На разьвітаньне мы шмат фатаграфаваліся.

(Заканчэньне будзе).

Фатаграфавалі
Б. МЕШЧАРАКОУ.

24—30 сьнежня 1993 года



7

27, ПОНЕДЕЛЬНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

14.10. Дзіцячы парламент. Рэпартаж з першага пасяджэння. 15.35. Каралеўскае паліванне. 16.35. Выхуленчае мастацтва. 3-ці клас. 17.00. Па слядах старажытнай песні «Багародзіца». 17.30. Навіны (з сурдаперакладам). 17.40. Слова. 17.55. «Дзённым Прывітаннем». (Гр.). 18.05. «Радар». Пра бляскую руху. (Гр.). 17.30. «Вяснік гарсавета. У студыі — старшыня Гродзенскага гарсавета Г. А. Крупенка. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Брэст). 19.10. Дзелавы партнёр. Беларусь-Балгарыя. 19.40. Што на свеце пачуваецца... 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.35. Пад купалам сусвету. 21.45. Спартыўны тэлекур'ер. 22.05. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 22.10. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 23.10. Інтэр'ю ля навагодняй елкі. 23.30. Ніка. 23.45. Штовечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультфильм. 8.30. Премьера худ. телесериала «Мелочи жизни». 29-я серия. 9.00. Тема. 9.40. «Гардемарины, вперед!». Худ. фильм. 1-я серия. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 14.25. Тележурнал. 15.10. Блокнот. 15.15. Премьера телефильма «Музыкальный прогноз». 7-я серия. 15.40. Передачи-призыры IV Международного фестиваля телепрограмм для детей и юношества. «Падал медленню снег». 16.20. Звездный час. 17.25. Палитра. 17.55. Документы и судьбы. 18.05. Погода. 18.10. Гол. 18.40. Это неделя. 19.10. Как стать богатым. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Мелочи жизни». 29-я серия. 21.10. «Новая студия» представляет: Монтаж, Кривой эфир, Ту-Х, Видеоасс, Я. В перерыве — Новости. 00.00. Пресс-экспресс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Утренний концерт. 8.15. В мире животных. 9.15. «К-2» представляет: «Почелуй в диафрагму». 10.00. Дети рубежа. 10.30. Пилгрим. 11.15. «Где находится нофельт?». Худ. фильм. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 1-я серия. 14.25. Телегазета. 14.30. Документальный фильм. 14.50. Бизнес в России. 15.20. Там-там новости. 15.35. Музыкальный класс. 16.05. Трансроссфр. 16.50. Спасение 911. 17.45. Проще простого. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. «Приключенные Джонни Уэйверли». Худ. фильм. 20.30. В мире авто-и мотоспорта. 21.00. Момент истины. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Без ширмы. 23.25. Экзотика.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Это история. 13.45. Программа для детей. 14.30. Презентация. 14.50. Историческая программа. 15.10. Энига. 15.20. Мир тридцатых годов. 15.45. Необычные места. 15.55. Огнем и мечем. 16.10. Тайная история СССР. 16.25. Чрезвычайный пересмотр. 16.30. Телевидение и образование. 16.55. Программа дня. 17.05. Программа для подростков. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Лаборатория. 18.40. Право и бесправие. 18.55. Программа на вечер. 19.05. Комедийный сериал пр-ва США. 19.30. Театральный журнал. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Прямое из Бельведера. 21.20. Телетеатр. 22.00. Миниатюры. 22.50. Завтра. 23.05. Документальный фильм. 23.30. Музыкальная программа. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.40. «Жизнь на продажу». Сериал пр-ва Италии. 02.00. Развлекательная программа.

ПОЛЬША-II

12.05. Студия второй программы. 12.10. 7 дней польского спорта. 13.30. Развлекательная программа. 14.00. Панорама. 14.05. «Сорокалетний — двадцать лет спустя». 15.00. «Академия пана Клекса». Фильм пр-ва Польши. 16.25. Приветствие. 16.35. Мультсериал. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.40. Обзор кинохроники. 18.15. Польская кинохроника. 18.30. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Концерт. 21.00. «Молнии». Сериал пр-ва США. 21.25. Автожурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Репортеры двойки представляют. 23.05. «Фатальный выстрел». Фильм пр-ва США. 00.40. Марафон трезвости. 01.00. Панорама. 01.15. Концерт. 02.00. «Молнии». Сериал пр-ва США.

28, ВТОРНИК

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Выхуленчае мастацтва. 3-ці клас. 12.30. «Фенікс». Маст. фільм (Аўстралія). 13.30. Навіны. 15.20. «Нов і К»-топ-10. 16.20. Лагаты аўтографу. 17.00. Тэлебярка. 17.10. Знаёмства з навакольным светам. 2-гі клас. 17.30. Навіны. 17.55. Мост. 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны (Віцебск). 19.10. Крымінальная хроніка. 19.30. Эканамічная хваля. Прамая лінія. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Зімяная вясня». Маст. фільм. 23.15. Мемарыял Я. Навікава на чыкагій атлетыцы. 23.40. Ніка. 23.55. «Начны палет на Венеру». Тэлеаналіз. 00.30. Штовечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Посмотри, послушай... 8.40. Премьера худ. фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.30. Поэт А. Литвиненко. 9.40. «Гардемарины, вперед!». Худ. фильм. 2-я серия. 10.50, 24.35. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фильм. 20-я серия (Австралия). 14.25. Деловой вестник. 14.40. Конверсия и рынок. 15.10. Блокнот. 15.15. Дело. 15.25. Мультфильм. 15.40. Передачи-призыры IV Международного фестиваля телепрограмм для детей и юношества. «Вперемежку». 16.05. Старт-нейджер. 16.50. Технодом. 17.25. Ашгабат: декабрь 93-го. 17.55. Документы и судьбы. 18.00. Погода. 18.05. «Просто Мария» (Мексика). 18.55. Тема. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. «Созвездие Ники». Торжественная церемония вручения профессиональных кинематографических призов. В перерыве — Новости. 00.05. Эльдоратор.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Момент истины. 11.00. На фестивале «Рязанские смотрины». 12.10. Концерт. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 2-я серия. 14.25. По страницам «Вечернего салона». 15.55. Телегазета. 16.00. Там-там новости. 16.15. Трансроссфр. 17.00. Звучат в душе воспоминания... 17.45. В эфире — «Кинотавр». 18.00, 22.45. Музыка крупным планом. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера худ. телефильма «Санта-Барбара». 260-я серия. 20.20. Короче... 20.50. Тихий дом. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Экран криминальных сообщений. 23.55. Петербургский гуман.

ПОЛЬША-I

13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. «Тик-так». 14.30. Образовательное телевидение. 14.40. Звездное путешествие. 14.55. Клиника больных машин. 15.10. В кругу науки. 15.45. Пьяный метеорит. 16.15. Со знанием по жизни. 16.30. Телекомьютер. 16.45. Космическая катастрофа. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Энциклопедия второй мировой войны. 18.45. В кино и на касете. 19.05. «Марфи Браун». Сериал пр-ва США. 19.30. Рядом с нами. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Сейсмограф. 21.25. «Артур». Фильм пр-ва США. 23.25. Развлекательная программа. 23.40. Кто прав? 00.00. Вечерние новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.30. Необычные биографии. 01.30. Сабат. 02.10. Программа французского телевидения.

ПОЛЬША-II

13.00. Документальный фильм. 13.30. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 14.00. Панорама. 14.05. Развлекательная программа. 14.35. «Флип и Флап». Комедия пр-ва США. 14.45. Развлекательная программа. 15.00. «Академия пана Клекса». Фильм пр-ва Польши. 16.20. Приветствие. 16.35. «Аннетта». Мультсериал. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.15. Тележурнал. 17.35. Публицистическая программа. 17.45. Отчизна. 18.00. Развлекательная программа. 18.10. Католическая программа. 18.35. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.00. Концерт. 21.00. Тележурнал. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Экологическая программа. 23.20. Поздние премьеры. 23.55. Свидели истории. 01.30. Панорама. 01.35. «Золотые годы». Сериал пр-ва США.

29, СРЕДА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.00. Знаёмства з навакольным светам. 2-гі клас. 12.40. Урокі здароўя. 13.05. Кампазатары Беларусі. 13.30. Навіны. 14.55. Гукі музыкі чароўнай... 15.35. Відэама-нявядзтва. 16.35. Простыяны. 17.30. Навіны (с сурдаперакладам). 17.40. «Гардэмарны». Літаратурна-мастацкая праграма (Гр.). 18.30. «Дзённым Прывітаннем». (Гр.). 18.40. Тэледыялог. (Гр.). 19.00. Абласныя навіны (Гомель). 19.10. Пяць зорак. 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Страхавае кампанія «Аметэ» прапануе. 21.55. Вечар у Раўбічах. 22.55. Ніка. 23.10. «Зімяная вясня-2». Маст. фільм. 00.45. Штовечар — анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Сорока. 8.40. Премьера худ. фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.30. Играет В. Третьяков (Скрипка). 9.45. «Гардемарины, вперед!».

Худ. фильм. 3-я серия. 10.50, 01.00. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фильм. 21-я серия (Австралия). 14.25. Тележурнал. 15.10. Блокнот. 15.15. Мир денег. Адама Смита. 15.40. Время «Ч». 16.20. Клуб 700.16.50. Азбука собственника. 17.25. В эфире межгосударственная телерадиокомпания «Мир». Итоги встречи глав государств СНГ в Ашгабате. 17.50. Документы и судьбы. 18.00. Погода. 18.05. «Просто Мария». 18.55. Счастливая судьба Ростислава Платта. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Премьера худ. фильма «Таин Пикс». 17-я серия (США). 21.35. Музыка в эфире. 23.25. Авторалли Париж — Дакар — Париж. 23.35. Ночная жизнь городов мира. 00.00. МТУ.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Параллели. 8.15. «Морозко». Худ. фильм. 9.35. Звучат в душе воспоминания... 11.20. Погасшая звезда? 10.50. Худ. телефильм. «Санта-Барбара». 260-я серия. 11.40. На фестивале «Золотой цехин». Часть 1-я. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 3-я серия. 14.25. Семейные встречи. 14.55. Бизнес: новые имена. 15.10. Там-там новости. 15.25. Студия «Рост». 15.55. Трансроссфр. 16.40. Русская виза. 17.10. Кто цыган любил без меры. 17.55. Праздник каждый день. 18.05. «Санта-Барбара». 261-я серия. 19.25. Мастера. Э. Рязанов. 20.15, 22.35. «Ирония судьбы, или С легким паром!». Худ. фильм. 1-я и 2-я серии. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 00.00. Виниловые джунгли.

ПОЛЬША-I

13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для детей. 14.30. Колыда Я. Камарка. 15.00. 200-летие рождения А. Фрей. 15.35. Поэтическая программа. 16.35. Кинопредставление. 16.50. Какая школа? 17.05. Программа для детей. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Здоровье. 18.40. Репортаж. 19.05. «Сумасшедшие записки». Сериал пр-ва США. 20.00. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.15. Спортивная студия. 22.55. Концерт. 00.00. Новости. 00.15. Горячая линия. 00.25. Музыкальная программа. 00.50. «Гарлем». Фильм пр-ва США. 02.15. Ночное чувство без бутылки.

ПОЛЬША-II

13.30. Документальный фильм. 14.00. Панорама. 14.05. «Сорокалетний — двадцать лет спустя». 15.00. «Путешествие пана Клекса». Фильм пр-ва США. 16.25. Приветствие. 16.35. «Робин Гуд». Сериал пр-ва Италии. 17.00. Панорама. 17.05. Тележурнал. 17.25. Летний журнал. 17.50. Розыгрыш лото. 18.05. От первого до первого. 18.30. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Концерт. 20.45. История пана Тадеуша. 21.00. «За стеной». Фильм пр-ва Польши. 22.00. Панорама. 22.30. Экспресс репортеров. 23.05. «В эфире». Сериал пр-ва США. 23.30. Развлекательная программа. 00.00. Репортаж. 00.30. Духовные тропинки. 00.10. Панорама. 01.05. Развлекательная программа.

30, ЧЕТВЕРГ

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25, 16.35. Складчына. 8.40. Музычны фільм. 12.40. Дак. фільм. 13.10. Хто дапаможа знайсці работу? 13.30. Навіны. 13.45. «Сцэны з сямейнага жыцця». Спектакль. 16.25. Тэлебярка. 16.50. Угледзецца у твар. 17.30. Навіны (з сурдаперакладам). 17.40. Жыя мы гаспадары. 18.10. ТА «Рэха». 18.20. Зачытайце мае пісьмо... 18.25. Навіны Бі-бі-сі. 19.00. Абласныя навіны. 19.10. Здароўе. 19.40. І не пакіну цябе... Перадача 1-я. 20.00. Беларускія музычныя весткі. 20.20. Пазіцыя ўрада. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 22.50. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 22.55. Еўрапейскі калейдаскоп. 23.25. Ніка. 23.40. Начное рандэву. 00.15. Штовечар-анекдот...

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00, 23.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Домисолька. 8.40. Премьера худ. фильма «Просто Мария» (Мексика). 9.30. Новые имена. 9.35. «Гардемарины, вперед!». Худ. фильм. 4-я серия. 10.50, 24.55. Пресс-экспресс. 11.00, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. «Возвращение в Эдем». Худ. фильм. 4-я серия. 13.25. Брейнинг-ринг. 14.25. Тележурнал. 15.10. Блокнот. 15.15. Адресат — новая Россия. 15.45. Телешоу 50х50.17.25. ... До 16 и старше. 18.05. Погода. 18.10. «Просто Мария». 19.00. Русский мир. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.40. Лотто «Миллион». 21.10. Премьера худ. фильма «Таин Пикс». 18-я серия (США). 22.10. Премьера мультфильма для взрослых. 23.20. Хоккей. Кубок Европы. Финал. В перерыве — Авторалли Париж — Дакар — Париж.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00, 22.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Телевизионный театр России. 9.15. Утренний концерт. 9.30. Обратный адрес. 10.00. Спасение 911.10.55. Худ. телефильм. «Санта-Барбара». 261-я серия. 11.45. На фестивале «Золотой цехин». Часть 2-я. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 4-я серия. 14.25. Телегазета. 14.30. Досуг. 14.45. Мультфильм. 14.55. Терминал. 15.25. Там-там новости. 15.40. М-трест. 15.55. Трансроссфр. 16.40. Премьера худ. фильма «Женщины мира». 6-я серия. 17.10. Я — лидер. 17.30. Ретро-шлягер. 18.00. Экспоцентр представляет. 18.10. Л-клуб. 19.25. Праздник каждый день. 19.35. Санта-Барбара. 262-я серия. 20.25. Маски-шоу. 21.00. Новогодний концерт из Санкт-Петербурга. 22.20. Автомиг. 22.25. Звезды говорят. 22.30. Спортивная карусель. 22.35. Кунсткамера. 23.20. Арт-обстрел.

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.30. Дошкольники дома. 10.55. Поговорим о детях. 11.05. «Полицейские из Майямы». Сериал пр-ва США. 11.55. Музыкальная программа. 12.00. Четверть часа на экране. 12.40. Программа о малышах. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Для молодежи. 14.30. Образовательное телевидение. 14.55. Экологическая программа. 14.50. Животные мира. 15.20. Такой пейзаж. 15.40. Как быть молодыми и красивыми. 16.00. Спортивная студия. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Для молодежи. 17.50. Музыкальная программа. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Тележурнал. 18.45. Документальный фильм. 19.05. Энергетическая альтернатива. 19.30. Католический журнал. 20.00. Музыкальная программа. 20.10. Вечеринка. 20.30. Главный выпуск новостей. 21.00. Правительственный журнал. 21.20. «Полицейские из Майямы». Сериал пр-ва США. 22.10. Только в первой программе. 23.00. Сатирическая программа. 23.25. Перег. 00.00. Хозяйственные новости. 00.20. Горячая линия. 00.30. Музыкальная программа. 00.35. «Куба Фиделя Кастро». Документальный фильм. 01.20. Это люблю.

ПОЛЬША-II

8.30. Панорама. 8.35. Развлекательная программа. 9.05. Местная программа. 9.35. «Кот в сапогах». Мультсериал. 10.00. Трансляция заседаний сейма. 16.30. Приветствие. 16.35. «Кот в сапогах». Мультфильм. 17.00. Панорама. 17.05. Спортивная студия. 17.55. 8-е титры. 18.30. «Поколения». Сериал пр-ва США. 19.00. Панорама. 19.05. Местная программа. 19.35. Колесо фортуны. 20.05. Концерт. 21.00. Документальный фильм. 22.00. Панорама. 22.30. Спорт. 22.40. Перед Ялтой — после Ялты. 23.00. «Любовники из Тагу». Фильм пр-ва Франции. 00.25. Документальный фильм. 01.00. Панорама. 01.05. История жизни и творчества.

31, ПЯТНИЦА

БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ

8.00. Раніца рэспублікі. 8.10, 21.35. Пад купалам сусвету. 8.25. Фільм-канцэрт. 9.10. І не пакіну цябе... Перадача 1-я. 9.50. Документальны фільм. 10.25. «Зігзаг уданчы». Маст. фільм. 12.50, 23.55. Рок-айленд. 13.20. Мультфільмы. 13.55. ПІК прадстаўляе: навагодні вінегрэт. 14.45. Творчае маладзёжнае аб'яднанне «Крок». 16.45. Дзяржаўны канцэртны аркестр Беларусі запрашае... 17.20. Вы нам пісалі... 18.00, 20.25. Запрашаем на вачоркі. 19.05. Мастацка Нэлі Шчасная. 19.55. Прэм'ера дак. фільма «Беларускія напавы». 20.30. Кантакт: адрасы, прапановы, інфармацыя. 20.35. Калыханка. 21.00. Панарама. 21.45. «Сексказка». Маст. фільм. 23.35. Начное рандэву. 23.50. Вшчаванне з Новым годам. 01.55. «Сільва». Маст. фільм. 1-я і 2-я серыі.

КАНАЛ «ОСТАНКИНО»

5.00, 8.00, 17.00, 20.00. Новости. 5.20. Утренняя гимнастика. 5.30. Утро. 7.45. Фирма гарантирует. 8.20. Мультфильм. 9.30. Что? Где? Когда? 9.50. Волшебство, или Синема... 10.10. Русский мир. 10.50. Пресс-экспресс. 11.20, 14.00. Новости (с сурдопереводом). 11.20. В гостях у сказки. «Снежная королева». 12.55. Передачи-призыры IV Международного фестиваля телепрограмм для детей и юношества. 13.25. Брейнинг-ринг. 14.25. Парад Санта-Клауса. 15.30. Звезды фольклора России. 17.25. Премьера мультфильма «Возвращение кота Леопольда». 1-я и 2-я серии. 18.05. Погода. 18.10. Поле чудес. 19.40. Спокойной ночи, малыши! 20.45. Человек года. 21.00. Телескоп. 21.40. «Веселее жить стало». М. Задорнов. 22.40. В эфире — президентский оркестр. 22.50. С Новым годом! 23.05. Новогодний огонек. 02.05. Ночной киносеанс.

КАНАЛ «РОССИЯ»

7.00, 13.00, 19.00. Вести. 7.20. Требуется... Требуется... 7.30. Время деловых людей. 8.00. Поехали. 8.10. Мультконцерт. 8.40. Студия «Рост». 9.10. «Шелкунчик». Спектакль. 10.25. Трансроссфр. 11.10. Худ. телефильм «Санта-Барбара». 262-я серия. 12.00. Мультфильм. 12.25. Там-там новости. 12.40. Крестьянский вопрос. 13.25. Премьера худ. телефильма «Бросок, еще бросок» (Канада). 5-я серия. 14.25. Разговор в волшебном доме. 14.40. «Карнавальная ночь». Худ. фильм. 15.55. Рек-тайм.

16.50. «Мама на рождество». Худ. фильм. 2-я серия. 17.45. Сам себе режиссер. 18.30. Видеосюприз. 18.45. Праздник каждый день. 19.25. Премьера телеэкрана. «Моя морышка». 20.55. Автомиг. 21.00. Звезды говорят. 21.05, 23.00. Новогодний аттракцион-94. 22.50. Поздравление с Новым 1994 годом. 01.30. У Ксюши. 02.30. Волшебный замок. 03.30. Танцевальный марафон.

ПОЛЬША-I

7.00. Кофе или чай? 10.00. Новости. 10.10. Программа дня. 10.15. Мама и я. 10.25. Дошкольники дома. 11.00. «Шведы в Варшаве». Фильм пр-ва Польши. 12.30. Фестиваль танца. 13.00. Новости. 13.10. Программа дня. 13.15. Сельскохозяйственная программа. 13.45. Концерт. 14.30. Образовательное телевидение. 14.50. Так, как в кино. 15.05. На карусели. 15.20. Тележурнал. 16.05. Какая ты. 16.15. Если не Оксфорд, то что? 16.40. В калейдоскопе. 16.55. Программа на вечер. 17.05. Программа для детей. 18.00. Телеэкспресс. 18.20. Программа Ольги Липинской. 18.45. Телевизионное образование. 19.00. Свидание «к темной». 19.45.



АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Французы бяруцца адкрыць для Эўропы Беларусь

Надзвычайная падзея адбылася на мінулым тыдні ў Горадні. У Доме народнай творчасці ладзілася прэзентацыя рэгіянальнага турыстычнага бюро, створанага пры Гарадзенскай Прамыслова-гандлёвай палатце сумесна з французкай турыстычнай фірмай з Ліможа, горада-пабраціма нашай Горадні.

Распаўсюд гэтую ўрачыстасць віцэ-мэр нашага горада Аляксандр Мілінкевіч. Напачатку ён прадставіў гасцей з Францыі, а затым распавядаў аб мэтах бюро, якое павінна садзейнічаць развіцццю міжнароднага турызму ў рэгіёне, наладжванню эканамічных і культурных сувязяў паміж арганізацыямі і прыватнымі асобамі Горадні і Гарадзенскай вобласці з замежнымі краінамі. Зазначыў, што да гэтага наш горад наведвалі тры дэлегацыі з Ліможа і Парыжа, і французскія спецыялісты прыйшлі да высновы, што ўжо сёння на Гарадзеншчыне ёсць магчымасць прымаць турыстаў з Францыі. А таксама падкрэсліў, што нас усіх цікавіць развіццё нашага горада і турызму, паколькі Эўропа вельмі мала ведае аб нашай краіне. Да гэтага прывёў прыклад: калі быў у Ліможа, заказаў для нашага горада архіўныя матэрыялы аб Жане Эмануэле Жылібэры, які ў 1775—81 гг. жыў у Горадні, заснаваў тут першую на тэрыторыі былога Саюза мэдэцынскую акадэмію (стаў яе рэктарам), акушэрскую школу, клінічны шпіталь, батанічны сад, які, дарэчы, па разнавіднасці, рэдкасці, колькасці відаў раслін не ўступаў лепшым садам Эўропы.

Дык вось, матэрыялы французскія прывезлі, а на канвэрце было напісана: віцэ-мэру Мілінкевічу, г. Горадня, Польшча.

Гэрых Крупенка, мэр нашага горада, у сваім выступленні падкрэсліў, што сувязі паміж Гораднем і Ліможам маюць ужо даўнія традыцыі і нарэшце, дзякуючы намаганням абодвух бакоў, робяцца першыя паспраўдны практычныя крокі паміж Усходам і Захадам. Такое турыстычнае бюро, зазначыў мэр, першае ў краінах СНД і ўсёй Усходняй Эўропы. Ён падзякаваў абодвум бакам за працу, якую яны ўклалі ў стварэнне новай арганізацыі і выказаў аптымістычныя спадзяванні ў яе плённы развіццё.

Сярод гасцей прысутнічаў дарадца французскага пасольства ў Беларусі па Культурі А. Талстой. Найперш ён сказаў, што добра валодае расейскай мовай, але паводле пратакола будзе гаварыць па-французку. Цікава, што перакладчыца з Горадні,

настаўніца французкай мовы, перакладала яго словы на расейскую мову не спасылаючыся на пратакол, хоць і мэр, і віцэ-мэр выступалі па-беларуску.

А. Талстой сказаў, што французкае пасольства з цікавасцю назірае за развіццём адносін паміж Гораднем і Ліможам. Зазначыў, што турызм — гэта ня толькі вітрына краіны, але і адзін з шляхоў, каб увайсці ў кантакт з іншымі народамі. На яго думку, у Горадні павінен развівацца індывідуальны турызм, бо як паказаў вопыт Партугаліі і Грэцыі, такі мэтад дае найбольшы плён. Ён упэўнены, што на Гарадзеншчыне ёсць усе магчымасці, каб мець першынство ў вобласці турызму ў Беларусі.

Прадстаўнік французскай федэрацыі турызму з Парыжа Марыю Дэвэлен перадаў сардэчнае прывітанне гарадзенцам ад прэзідэнта федэрацыі турызму Францыі. Зазначыў, што наша краіна для французскай цікавая сваёй нязвычайнай культурай, народам, мноствам лясоў, рэк, своеасаблівай гісторыяй. А таксама дадаў, што турызм — гэта найпрыгажэйшыя чалавечыя прыгоды, да таго гэта збліжае народы і спрыяе стварэнню Вялікай Эўропы.

Жак Рагон прыехаў у Беларусь ужо восьмы раз, але на гэтай прэзентацыі не хавае свайго хвалявання. У яго абавязкі ўваходзіць тэхнічны бок справы: ужо ў пачатку будучага года на Гарадзеншчыну прыедуць першыя аматары рыбнай лоўлі, а ў далейшым плянуецца праца па многіх накірунках. Адкрыццё турыстычнага бюро дазволіць больш ведаць аб Беларусі ў Францыі. І ўжо на будучым тыдні французская прэса будзе аб гэтым праінфармавана.

Прадстаўнік гарадзенскай прамыслова-гандлёвай палаты А. Шчасновіч зазначыў, што Францыя для нас зьяўляецца ўзорам у бізнэсе і культуры. І дзякуючы новым сувязям, мы, нарэшце, зможам паспраўдну развіваць нашу хоць маладую, але багату краіну.

У канцы афіцыйнай часткі задаваліся пытанні прадстаўнікам французскага боку, пасля чаго быў аб'яўлены перапынак. Гарадзенская фірма «Міадзі» з гэтае нагоды зафундавала вячэру, на якую былі запрошаны ўсе прысутныя. А скончылася прэзентацыя Гарадзенскага турыстычнага бюро канцэртам мясцовых артыстаў.

М. К.
Фатаграфаванне
А. УЛАДАСЕВІЧ.



Куды ідзе гуманітарная дапамога?

Калі атрымаў рэабілітацыйнае пасведчанне ад улад, што я больш не вораг народу, найперш пайшоў да Ленінскага райсабесу Горадні, адкуль мяне накіравалі на камісію «Втэк». Лекары прызначылі другую групу інваліднасці. З заключэннем медыкаў наноў прыйшоў у райсабес. Тут мне вызначылі памер рэнты і ільготы. На развітанне прыгожая інспектарка сабесу дадала, што я цяпер ільготнік і маю права атрымаць сётое з гуманітарнай дапамогі па месцу жыхарства.

Час ідзе, але абяцанай дапамогі я яшчэ ні разу не атрымаў. Хоць

вельмі патрабую гэтага, бо на склоне гадоў павылазіла шмат балячак, якія прыдбаў у лягерах.

Прашу рэдакцыю «Пагоні» ўдакладніць пытанне.

В. СЕГІНЬ, г. Горадня.
Шаноўны спадар Сегінь! Рэдакцыя высветліла праз кампэтэнтныя службы Вашэе пытанне: уся гуманітарная дапамога ўмярковаецца па ЖЭСах, дзе ільготнікі атрымліваюць яе згодна сьпісам.

На жаль, апошнім часам грузы з такой дапамогай становяцца рэдкімі і ў першую чаргу ўмярковаюцца па школах-інтэрнатах і мнагадзетных сем'ях.

Украінцы беларусаў крыху баяцца

Сацыялагічны цэнтр «Дэмакратычныя ініцыятывы» правёў на Украіне апытанне: «З якой з дзяржаў найбольшая верагоднасць ваеннага канфлікту». Высветлілася, што больш за ўсё ўкраінцы баяцца нападу з боку Расіі — 32,1; Польшчы — 6,5; Румы-

ніі — 4,4 працэнта апытаных. У тое, што ваенны канфлікт магчымы з ЗША, вераць — 3,2. Грузіяй — 3,1, Турцыяй — 3,1 працэнта рэспандэнтаў. А 0,8 працэнта ўкраінцаў нават ўпэўнены ў тым, што агрэсарам можа стаць Беларусь.

«Нёман» і «Хімік» — у другім этапе

Хутка скончыцца першы этап адкрытага чэмпіяната Расіі па хакэю з шайбай. Ужо вызначаны клубы зоны «Поўнач—Захад», якія працягнуць барацьбу з мацнейшымі камандамі зоны «Цэнтр» на другім этапе розыгрышу. Гэта «Комінфаст» з Ніжняга Адэса, аленягорскі «Гарняк», гарадзенскі «Нёман», новаполацкі «Хімік» і «СКА-2» з Санкт-Пецярбурга.

Лепшы вынік сярод беларускіх

клубаў пасяля 32 гульняў мае «Нёман» з 45 ачкамі, ён займае трэці радок у турнірнай табліцы. Гарадзенцы нядаўна з лікам 8:2 і 6:4 выйгралі ў менскага «Юнацтва». Чацьвёртае месца ў «Хіміка», на рахунку якога 36 ачкоў пасяля 28 гульняў. Апошні радок займае «Юнацтва», што пасяля 28 гульняў мае ўсяго 6 ачкоў, менчукі ў апошнім туры згуляюць з новапалачанамі.

А. Д.

Крымінальная хроніка

За мінулы тыдзень на тэрыторыі вобласці зарэгістравана 119 злачынстваў і 42 здарэнні, у іх ліку два забойствы, 8 цялесных пашкоджанняў, 2 згвалтавання, 10 рабаванняў, разбой і 82 крадзяжы дзяржаўнай і асабістай маёмасці. За гэты ж час раскрыта 52 злачынствы.

У стылі лепшых заходніх баявікоў разгортваліся падзеі ў прыгарадным ляску, што непадалёку ад Смаргоні. Там на вузкай сыяжыніцы сустрэліся «перагаварыць» трое маладых хлопцоў: супрацоўнік камерцыйнага банку і двое братаў-камэрсантаў, якія раней пазычылі знаёмцу 28 тысяч дзяржаў.

Мабыць, спакуса некалькімі стрэламі з рэвальвера ліквідаваць пазыку трывала авалодала «банкірам». Але мясцовому мафіёзі не пашанцавала. Зрабіўшы па крэдыторах чатыры стрэлы з пісталета, ён параніў старэйшага брата ў живот, а малодшага толькі лёгка ў галаву. Раз'юшаныя браты скруцілі «добразачліўца» і, магчыма, добра-такі адпалілі б таму, але своечасова правядалі аб здарэнні мясцовыя міліцыянты...

Зусім невысакародныя злачынцы сустрэлі ноччу на вуліцы Дзяржынскага ў Горадні маладога супрацоўніка

вабласной філармоніі. Пагражаючы яму нажом, тройка злачынцаў амаль публічна «намалявала» клясічны пасляваенны «стоп з прыхватам», у выніку якога «кліент» застаўся без футра, замежнага гадзінніка, світэра, шарфа, мікракалькулятара і тысячы рублёў.

Познім вечарам у нядзелю на масьце праз Гараднічанку, што побач з пляцам правадыра, адбыўся няшчасны выпадак. Ідучы з жонкай і маці з гасьцёй, бармэн мясцовага бара, пасварыўшыся з жонкай, у знак пратэсту супраць засільля слабога полу скокнуў з маста. Скачок аказаўся няўдалым, але пацярпелы, знаходзячыся ў шпіталі, заявіў мэдыкаў, што не зьбіраецца спыняцца «на дасягнутым» і наступны раз плянуе наведваць сваёй ужо ў зямёманскай частцы Горадні...

Хаця Нёману далёка да памераў кітайскай ракі Хуанхэ, але здарэнне, якое ў нас адбылося, вельмі яскрава нагадвае аб існаванні знакамітай ракі, у якой зьбяднелыя бацькі тапілі «лішніх» дзяцей.

Цела немаўляці, знойдзенага ў саботу бліз хутара Лукашчызна, адпраўлена на экспэртыз.

Г. СЫСОЙ.

«ПАГОНЯ»

РЕДАКЦИОННАЯ КАЛЕГИЯ

Заснавальнік: культурна-асьветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.
Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.
Газэта выдаецца штотыдзень па пятніцах.
Індэкс 63124. Ліцэнзія № 465.
Фотанабор, афэсны друк.
Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістаў, 4.

Падпісана да друку 23.12.93 г.

Тыраж 3952 паасобніка

Зак. 5546

(ав).